

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

พระราชบัญญัติ
ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความช่วยเหลือ” หมายความว่า ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี ริบทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ได้รับการขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอ

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ หรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามคำร้องขอความช่วยเหลือที่ผู้ประสานงานกลางส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕^๒ ให้นายกรัฐมนตรีและอัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง และอัยการสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๒ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๑

ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๗ ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอและส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

(๒) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยและส่งให้ประเทศผู้รับคำร้องขอ

(๓) พิจารณาและวินิจฉัยว่าควรจะให้หรือขอความช่วยเหลือหรือไม่

(๔) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเสร็จสิ้นโดยเร็ว

(๕) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้การให้หรือการขอความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้บรรลุผล

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสี่คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ข้าราชการอัยการคนหนึ่งตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งเป็นเลขานุการ เพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาและวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศและการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่อาจมีผลกระทบกระเทือนอธิปไตยความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง หรือความผิดทางทหาร

เมื่อมีการขอความช่วยเหลือตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๓๖ และผู้ประสานงานกลางได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการโดยทันทีเพื่อพิจารณาให้ความเห็น เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกับคำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลางเสนอความเห็นและคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๓๘ วรรคสอง แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๙ การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศผู้ร้องขอได้ แม้ว่าไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่างกัน แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

(๒) การกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของความช่วยเหลือนั้นเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายไทย เว้นแต่เป็นกรณีที่ประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอมีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาดอกันและข้อความในสนธิสัญญาระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง

(๔) การให้ความช่วยเหลือต้องไม่เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหาร

มาตรา ๑๐ ประเทศที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทยหากประสงค์จะขอความช่วยเหลือตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำร้องขอความช่วยเหลือส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าวกับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอโดยวิธีทางการทูต

คำร้องขอความช่วยเหลือให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาและวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลาง

จะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นหรือดำเนินการตามคำร้องขอนั้นโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒^๓ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เพื่อดำเนินการต่อไป

(๑) คำร้องขอให้สอบปากคำพยานหรือจัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอันเป็นพยานหลักฐานซึ่งเป็นการดำเนินการนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องขอให้ค้น คำร้องขอให้สืบหาบุคคลและคำร้องขอให้อายัดหรือยึดเอกสารหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ให้ส่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๒) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุซึ่งเป็นการดำเนินการในศาล คำร้องขอให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการริบทรัพย์สินหรือในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และคำร้องขอให้อายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน หรือบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ ให้ส่งพนักงานอัยการ

(๓) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาล ให้ส่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์

(๔) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ให้ส่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือพนักงานอัยการ

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้ประสานงานกลางอาจส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องขอตามวรรคหนึ่งก็ได้

^๓ มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ประสานงานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามที่มีคำร้องขอนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของ ที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสออุปสรรค หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอนั้นได้ ให้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๑๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือและแจ้งผลให้ผู้ประสานงานกลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

มาตรา ๑๔/๑^๔ ในกรณีที่ได้รับการประสานงานจากต่างประเทศ ให้จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินใด เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีหรือการพิจารณาคดี ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่า เป็นข้อมูลที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งเป็นกรณีจำเป็น เร่งด่วน และมีเหตุอันสมควร ผู้ประสานงานกลางอาจจัดส่งข้อมูลนั้นให้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดได้ เมื่อประเทศนั้นได้แสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในกรณีที่มีคำร้องขอมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อมูลที่จะจัดส่งตามมาตรานี้ด้วย

^๔ มาตรา ๑๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๒

การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้สอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทย ในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานตามคำร้องขอในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จำเป็นให้มีอำนาจค้นและยึดเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการหรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๖ ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอกับประเทศไทย ว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจสั่งให้บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้นตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาดังกล่าวหรือตามที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยานหรือบุคคลซึ่งครอบครองหรือดูแลรักษาพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมีภูมิสำเนาหรือมีที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้ศาลส่งบันทึกคำเบิกความของพยาน รวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปยังพนักงานอัยการผู้ยื่นคำร้องเพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการต่อไป^๕

ส่วนที่ ๓

การจัดการและการให้เอกสารหรือข่าวสาร ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐบาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น และให้หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือแจ้งข่าวสารนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตามมาตรา ๑๘ เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผยต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารดังกล่าวเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารตามคำร้องขอ หรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไข ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสาร ให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

^๕ มาตรา ๑๗ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๒๐ ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าวตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ส่วนที่ ๔

การจัดส่งเอกสาร

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคลไปปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของศาลมิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่คนสัญชาติของประเทศผู้ร้องขอที่ได้รับเอกสารทางกฎหมายให้ไปปรากฏตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ ๕ การค้น आयัต หรือยัต^๖

มาตรา ๒๓^๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ค้น आयัต ยัต และส่งมอบสิ่งของเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัตหรือยัตสิ่งของได้ตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัตหรือยัตสิ่งของนั้นได้

มาตรา ๒๔^๘ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับกับการออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัตหรือยัต และการค้น आयัต หรือยัตตามความในส่วนนี้ด้วยโดยอนุโลมและให้ดำเนินการได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการค้น आयัต หรือยัตจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา ๒๕^๙ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการค้น และอายัตหรือยัตสิ่งของตามคำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณ ลักษณะและความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่ค้น และอายัตหรือยัตได้พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

^๖ ส่วนที่ ๕ การค้น आयัต หรือยัต มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๗ มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๘ มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๙ มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๖

การโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดี ชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาล^{๑๐}

มาตรา ๒๖^{๑๑} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในชั้นศาลหรือเพื่อช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการสืบสวนสอบสวนในฐานะพยานในประเทศผู้ร้องขอ หรือขอส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเพื่อช่วยเหลือในทำนองเดียวกันในประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นและบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นสมัครใจ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอเข้ามาในประเทศไทย

การส่งตัว การรับตัว และการคุมขังบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗^{๑๒} ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาลในต่างประเทศและอยู่ภายใต้การคุมขังของประเทศผู้ร้องขอ ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา ๒๘^{๑๓} เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลซึ่งถูกคุมขังที่ถูกส่งตัวมาจากต่างประเทศเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือ

^{๑๐} ชื่อส่วนที่ ๖ การโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาล แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๑} มาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๒} มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ชั้นศาลตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทยเมื่อบุคคลนั้นช่วยเหลือในการดำเนินคดีในชั้นเจ้าพนักงานหรือในชั้นศาลเสร็จแล้ว ให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

มาตรา ๒๙/๑^{๑๔} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้บุคคลซึ่งถูกควบคุมโดยประเทศผู้ร้องขอหรือประเทศที่สามเดินทางผ่านประเทศไทยเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาลในประเทศผู้ร้องขอ หากผู้ประสานงานกลางเห็นว่า เป็นกรณีที่อาจให้ความช่วยเหลือได้ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางผ่าน

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งเดินทางผ่านประเทศไทยภายในระยะเวลาที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว หากบุคคลนั้นมีได้เดินทางต่อไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือประเทศที่สามให้ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นเดินทางกลับไปยังประเทศที่บุคคลนั้นออกเดินทางมาในครั้งแรก

ให้ประเทศผู้ร้องขอรับผิดชอบการควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งในระหว่างเดินทางผ่านประเทศไทย ทั้งนี้ เว้นแต่ประเทศผู้ร้องขอและผู้ประสานงานกลางตกลงกันเป็นอย่างอื่น

^{๑๓} มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๔} มาตรา ๒๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๗ การสืบหาบุคคล

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคลซึ่งประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับกรณีสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่า บุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบหาตัว บุคคลนั้น และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๘ การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศซึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่ง แต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีนั้นในประเทศไทย และคดี ดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควร จะเริ่มดำเนินกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควร ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๙

การอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงิน แทนการริบทรัพย์สิน^{๑๕}

มาตรา ๓๒^{๑๖} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินใดตามคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินซึ่งออกโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ เพื่อประโยชน์ในการริบทรัพย์สินหรือในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และเป็นกรณีที่ศาลต่างประเทศยังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีความผิดในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งอาจต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาล แล้วแต่กรณี เพื่อมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก่อน ในกรณีดังกล่าวหากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาลหรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ให้ศาลพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นการด่วน ถ้าเป็นที่พอใจจากค่าแกลงของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้นำมาสืบหรือที่ศาลได้เรียกมาสืบเองดังต่อไปนี้ ให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก่อนได้

(๑) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกอายัด ยึด หรือริบ หรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย

^{๑๕} ส่วนที่ ๙ การอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน มาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๖} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบหรือบังคับคดีในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ และ

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการจำหน่าย จ่าย โอน ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินนั้นให้พ้นจากการริบทรัพย์สินหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน หรืออาจมีการทำให้ทรัพย์สินไร้ประโยชน์หรือเสื่อมมูลค่าลงจนอาจทำให้การริบทรัพย์สินหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินนั้นไม่เป็นผล

ถ้าศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอ คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินไว้ก่อน ให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดตามวรรคสอง อาจยื่นคำขอโดยพลันเพื่อให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้น หากความปรากฏแก่ศาลว่าผู้นั้นมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำอันเป็นเหตุให้ต่างประเทศมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง หรือมิได้กระทำการอันเป็นเหตุตามวรรคสอง ให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย คำสั่งของศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้ยกคำขอของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การที่ศาลมีคำสั่งยกคำขอหรือยกเลิกคำสั่งอายัดหรือยึดที่ได้ออกตามคำขอ ย่อมไม่ตัดสิทธิเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะเสนอคำขอให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นอีก หากมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นได้

มาตรา ๓๓^{๑๗} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินตามคำสั่งก่อนมีคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ หรือให้ริบทรัพย์สินหรือบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ยังไม่ถึงที่สุดของศาลต่างประเทศ ให้

^{๑๗} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีการมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาล แล้วแต่กรณี เพื่อมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นไว้ก่อน ในกรณีดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาล หรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ให้ศาลพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นการด่วน ถ้าเป็นที่พอใจจากค่าแถลงของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้นำมาสืบหรือที่ศาลได้เรียกมาสืบเองดังต่อไปนี้ ให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นไว้ก่อนได้

(๑) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกอายัด ยึด หรือริบ หรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย

(๒) ศาลต่างประเทศมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น และ

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการจำหน่าย จ่าย โอน ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินนั้นให้พ้นจากการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ หรืออาจมีการทำให้ทรัพย์สินไร้ประโยชน์หรือเสื่อมมูลค่าลงจนอาจทำให้การบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศไม่เป็นผล

ถ้าศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอ คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินไว้ก่อน ให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดหรือบุคคลซึ่งถูกอายัดหรือยึดทรัพย์สินตามวรรคสอง อาจยื่นคำขอโดยพลันเพื่อให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้น หากความปรากฏแก่ศาลว่าผู้นั้นมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำอันเป็นเหตุให้ต่างประเทศมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่งหรือมิได้กระทำการอันเป็นเหตุตามวรรคสอง ให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย คำสั่งของศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้ยกคำขอของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริง

หรือบุคคลซึ่งถูกอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การที่ศาลมีคำสั่งยกคำขอหรือยกเลิกคำสั่งอายัดหรือยึดที่ได้ออกตามคำขอ ย่อมไม่ตัดสิทธิเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะเสนอคำขอให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นอีก หากมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งจะทำให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นได้

มาตรา ๓๔^{๑๘} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ริบทรัพย์สินหรือบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาล แล้วแต่กรณี เพื่อมีคำพิพากษาริบทรัพย์สินหรือให้บุคคลนั้นชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศนั้น ในกรณีดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาลหรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนก็ได้

เมื่อได้รับคำขอ ให้ศาลหมายเรียกเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมายังศาลและเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ถ้าเป็นที่พอใจดังต่อไปนี้ ให้ศาลพิพากษาริบทรัพย์สินหรือให้บุคคลนั้นชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

^{๑๘} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑) ททรัพย์สินนั้นอาจถูกริบหรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย และ

(๒) ศาลต่างประเทศมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่า ในการดำเนินการพิจารณาคดีนั้น ศาลต่างประเทศไม่ได้ให้โอกาสแก่จำเลย ผู้ต้องหา หรือผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินในการต่อสู้คดีหรือการพิสูจน์สิทธิของตน หรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนั้นขัดต่อหลักทั่วไปของกฎหมายวิธีพิจารณาความ ให้ศาลยกคำขอดังกล่าว

มาตรา ๓๕^{๑๙} การอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามความในส่วนนี้ ให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการอายัด ยึดหรือริบทรัพย์สินหรือการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินนั้นจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร และให้ศาลพิพากษาริบทรัพย์สินหรือบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้แม้ว่าผู้กระทำความผิดถึงแก่ความตายไปแล้ว หากความปรากฏแก่ศาลว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศนั้นถึงที่สุดก่อนที่ผู้นั้นจะถึงแก่ความตาย

มาตรา ๓๕/๑^{๒๐} การสอบสวน การยื่นคำขอ การพิจารณา การพิพากษา การอุทธรณ์ และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในคำพิพากษานั้น ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการริบทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๑๙} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๐} มาตรา ๓๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๕/๒^{๒๑} ทรัพย์สินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบและเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินตามความในส่วนนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้ เว้นแต่กรณีที่มีสนธิสัญญาทวิภาคีระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น แต่การจัดการกับทรัพย์สินหรือเงินดังกล่าวจะกระทำมิได้หากจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เมื่อมีกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินที่ริบหรือเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินให้แก่ประเทศผู้ร้องขอตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประสานงานกลางยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ส่งทรัพย์สินหรือเงินนั้นแก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อคืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ทรัพย์สินที่ริบหรือเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินอันจะต้องคืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้น เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายที่ประเทศไทยได้ใช้ไปในการดำเนินการเกี่ยวกับการริบหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเพื่อคืนทรัพย์สินหรือเงินดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางคืนทรัพย์สินหรือเงินส่วนที่เหลือให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่งกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ดอกผลของทรัพย์สินหรือเงินตามวรรคสองที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ยังมิได้คืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน

^{๒๑} มาตรา ๓๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๑๐

วิธีขอความช่วยเหลือ

มาตรา ๓๖ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๓๖/๑^{๒๒} ในกรณีที่ประเทศไทยร้องขอความช่วยเหลือในความผิดอันเป็นมูลเหตุแห่งการร้องขอความช่วยเหลือนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทยแต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ และรัฐบาลจำเป็นต้องให้คำรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตก็ให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองดังกล่าวได้ ในกรณีนี้หากศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตให้รัฐบาลดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับตามคำพิพากษาโดยวิธีจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต ทั้งนี้ ห้ามมิให้บุคคลนั้นได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่เป็นการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๓๗ คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเอกสารทั้งปวงที่จะส่งไป ให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือไม่ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ รายละเอียดข้อเท็จจริง และเอกสารประกอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

^{๒๒} มาตรา ๓๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๙ หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดีหรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาที่ระบุไว้ในคำขอ

มาตรา ๔๐ บุคคลที่เข้ามาเบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำในประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใด ๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ โดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบุคคลนั้นออกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

สิทธิในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทยภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วว่าไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีก แต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไป หรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

มาตรา ๔๑^{๒๓} การรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๒๓} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๓
ค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการประกอบอาชญากรรมมีการกระทำร่วมกันเป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของแต่ละประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ สมควรกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙^{๒๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่อัยการสูงสุดในฐานะผู้ประสานงานกลางตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาเป็นผู้มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ที่สำคัญตามกฎหมายดังกล่าว สมควรกำหนดเพิ่มให้อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน และบทบัญญัติบางประการในกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญายังไม่สอดคล้องกับการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาในปัจจุบัน กล่าวคือ ผู้ประสานงานกลางไม่สามารถส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศไปให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอได้และผู้ประสานงานกลางไม่มีอำนาจส่งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินใดไปให้ต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือการพิจารณาคดีในศาล หากประเทศนั้นยังมีได้ร้องขอ อันทำให้การให้ความร่วมมือเป็นไปอย่างจำกัด กระบวนการค้นหรือยึดทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานและเพื่อประโยชน์ขั้นสุดท้ายในการริบทรัพย์สินที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถป้องกันการรั่วไหลของทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดได้ นอกจากนี้การบัญญัติให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตถือเป็นกลไกในการร้องขอความช่วยเหลือในความผิดอันเป็นมูลเหตุแห่งการร้องขอความช่วยเหลือนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทย แต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ อีกทั้งการโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังยังไม่ครอบคลุมถึงการโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขัง เพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีในชั้นเจ้าพนักงาน การริบหรือยึดทรัพย์สินยังไม่ครอบคลุมถึงการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๒๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๓๓ ก/หน้า ๑/๒๑ เมษายน ๒๕๕๙

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทย ไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ

ข้อ ๑ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจาก ต่างประเทศให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานใน ประเทศผู้ร้องขอ

(๑) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี พิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่ากระทำการตามคำร้องขอนั้นเป็นการจำเป็น และคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ กับทั้งได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องและครบถ้วนตาม ระเบียบว่าด้วยการนั้น ตลอดจนไม่มีเหตุที่จะเลื่อนหรือระงับการดำเนินการตาม คำร้องขอนั้นแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งส่งคำร้องขอ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้บุคคลดังต่อไปนี้ เพื่อให้ดำเนินการสอบถาม ความสมัครใจของบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้น

(ก) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังอยู่ภายใต้การคุมขัง ของกรมราชทัณฑ์ ให้ส่งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการ

(ข) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังอยู่ภายใต้การคุมขังของส่วนราชการอื่น ให้ส่งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นเพื่อดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบ

ทั้งนี้ โดยให้ทำตามแบบ ผก. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ในการส่งคำร้องขอและเอกสารหลักฐานตาม (๑) ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วนและชัดเจน รวมทั้งให้แจ้งถึงสิทธิและหน้าที่ที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นพึงมีตามกฎหมาย ตามสนธิสัญญาหรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอได้ให้คำรับรองไว้กับประเทศไทยด้วย

(๒) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นไม่เป็นการจำเป็นหรือคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือมีเหตุที่จะเลื่อนหรือระงับการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็น หรือแจ้งเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ข้อ ๒ ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังได้แสดงความสมัครใจที่จะไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ หากต่อมาประสงค์จะถอนความสมัครใจ บุคคลนั้นอาจแสดงเจตนาถอนความสมัครใจเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นซึ่งคุมขังบุคคลดังกล่าว แล้วแต่กรณี ก่อนการเดินทางออกจากประเทศไทยเพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ในกรณีที่บุคคลนั้นได้แสดงเจตนาถอนความสมัครใจต่อหัวหน้าส่วนราชการอื่น ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นแจ้งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบทันที

ในการถอนความสมัครใจตามวรรคหนึ่ง หากมีค่าใช้จ่ายใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอเกิดขึ้นก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะถอนความสมัครใจ และประเทศไทยหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายส่วนนั้น ให้บุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบในบรรดาค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในส่วนนั้น

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งผลการสอบถามความสมัครใจตามข้อ ๑ (๑) พร้อมทั้งส่งคำร้องขอ แบบสอบถามความสมัครใจ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังดังกล่าวสมัครใจไปเบิกความ แต่ภายหลังได้ถอนความสมัครใจตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบทันที

ข้อ ๔ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งตามข้อ ๓ แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังไม่สมัครใจหรือถอนความสมัครใจที่จะไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งเหตุผลให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

(๒) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังสมัครใจไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งการรับดำเนินการตามคำร้องขอให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ และแจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์พร้อมทั้งส่งคำร้องขอ แบบสอบถามความสมัครใจ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อดำเนินการส่งบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอต่อไป

ข้อ ๕ เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลางให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การคุมขังของกรมราชทัณฑ์ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอ

(๒) ในกรณีที่บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การคุมขังของส่วนราชการอื่น ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นเพื่อส่งตัวบุคคลดังกล่าวให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๖ ในระหว่างที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่น ซึ่งคุมขังบุคคลที่สมัครใจจะไปเปิดความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ แล้วแต่กรณี กำลังดำเนินการตามข้อ ๕ อยู่ แต่บุคคลดังกล่าวได้แสดงเจตนาถอนความสมัครใจ ตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะเดินทางออกจากประเทศไทย ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบทันที และให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งเหตุผลให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ข้อ ๗ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากประเทศผู้ร้องขอว่า จะส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยที่ได้ส่งไปเปิดความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอตามข้อ ๕ กลับมายังประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้ง อธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการรับตัวบุคคลดังกล่าวกลับประเทศไทยต่อไป

ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งอยู่ภายใต้การคุมขังของ ส่วนราชการอื่นตามข้อ ๕ (๒) เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้รับตัวบุคคลดังกล่าว กลับประเทศไทยแล้ว ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ส่งตัวบุคคลดังกล่าวให้หัวหน้า ส่วนราชการนั้นต่อไป

ข้อ ๘ ในการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗ ให้ผู้ประสานงานกลางประสานงานกับประเทศผู้ร้องขอ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องกำหนดการเดินทาง สถานที่ เอกสารการเดินทางของบุคคลซึ่งถูกคุมขัง ระยะเวลา พนังงานเจ้าหน้าที่ หรือ ข้อเท็จจริงอื่นที่จำเป็นในการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลนั้นตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗

เมื่อได้ดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗ แล้ว ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็ว

หมวด ๒

การรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอ มาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย

ข้อ ๙ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศขอส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย

(๑) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวเป็นการจำเป็นและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ กับทั้งได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด และมีเอกสารหลักฐานถูกต้องและครบถ้วนตามระเบียบว่าด้วยการนั้นแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(ก) แจ้งการรับดำเนินการตามคำร้องขอให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

(ข) แจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการรับตัวบุคคลดังกล่าว และ

(ค) แจ้งอัยการพิเศษฝ่ายคดีเพื่อให้แจ้งพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบดำเนินการสืบพยานต่อไป

(๒) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่าคำร้องขอนั้นไม่เป็นการจำเป็น หรือคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็น หรือแจ้งเหตุขัดข้อง ให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ข้อ ๑๐ ในการรับตัวบุคคลตามข้อ ๙ มาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจส่งตัวบุคคลนั้นไปคุมขังไว้ที่เรือนจำหรือสถานคุมขังของกรมราชทัณฑ์ แต่ถ้าผู้นั้นเป็นเด็กหรือเยาวชน ให้ส่งตัวไปควบคุมไว้ ณ สถานพินิจ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือมีสนธิสัญญากำหนดเรื่องนี้ไว้โดยเฉพาะ หรือประเทศผู้ร้องขอได้ขอทำความตกลงให้กำหนดเป็นอย่างอื่น ผู้ประสานงานกลางจะแจ้งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบเพื่อส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังดังกล่าวไปยังสถานที่อื่นที่เหมาะสมกว่าก็ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อบุคคลซึ่งถูกคุมขังเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบแจ้งอัยการพิเศษฝ่ายคดี อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องส่งตัวบุคคลนั้นกลับประเทศผู้ร้องขอก่อนที่จะเบิกความเป็นพยานแล้วเสร็จ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

ข้อ ๑๒ ให้นำความในข้อ ๘ มาใช้บังคับกับการรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทยและการส่งตัวบุคคลดังกล่าวกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอโดยอนุโลม

หมวด ๓
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๓ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องมีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติในการดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายกระทรวงนี้

เมื่อได้มีการวางระเบียบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ข้อ ๑๔ ให้ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามมาตรา ๒๖ ให้ความช่วยเหลือแก่อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ต้องดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังให้เป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบเพื่อพิจารณาแก้ไข แล้วให้ผู้ประสานงานกลางรายงานผลการดำเนินการให้นายกรัฐมนตรีทราบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) นายชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ และรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวงฉบับนี้ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๗ ก. เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๗

ผก. ๑

แบบสอบถามความสมัครใจของบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทย
เพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้อ ๑ ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง
อายุ ปี ขณะนี้ถูกคุมขังอยู่ที่ ในข้อหา
ระยะเวลาคุมขังที่เหลืออยู่ ปี เดือน วัน

ข้าพเจ้าได้รับการสอบถามจาก (ระบุชื่อ)
ตำแหน่ง ว่า ประเทศ
ได้ร้องขอให้ประเทศไทยส่งตัวข้าพเจ้าไปเบิกความเป็นพยานที่ประเทศ
ในคดีเรื่อง

และเมื่อข้าพเจ้าเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้ว ประเทศผู้ร้องขอจะต้องส่งตัวข้าพเจ้า
กลับประเทศไทยดังเดิม ทั้งนี้ โดยข้าพเจ้าได้รับทราบถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องโดย
ครบถ้วนและชัดเจน รวมทั้งสิทธิและหน้าที่ของข้าพเจ้าที่พึงมีตามกฎหมาย ตาม
สนธิสัญญา หรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอได้ให้คำรับรองไว้กับประเทศไทย จากเจ้าพนักงาน
ผู้สอบถามแล้ว

ข้าพเจ้า (ให้ระบุว่าสมัครใจหรือไม่สมัครใจ) ไปเบิกความ
เป็นพยานในประเทศ จึงลงลายมือชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ไว้เป็นสำคัญ
ต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ) บุคคลซึ่งถูกคุมขัง

(ลายมือชื่อ) พยาน

(ลายมือชื่อ) พยาน

ข้อ ๒ ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว
อายุ ปี อยู่เลขที่ ตรอก/ซอย
ถนน หมู่ที่ ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด โทรศัพท์
เกี่ยวข้องกับ และเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคล
ซึ่งแสดงเจตนาให้ความสมัครใจไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ
ตามข้อ ๑ ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพเจ้า (ให้ระบุว่ายินยอมหรือไม่ยินยอม)
ให้บุคคลดังกล่าวไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ
จึงลงลายมือชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ) ผู้แทนโดยชอบธรรม
(ลายมือชื่อ) พยาน
(ลายมือชื่อ) พยาน

ข้อ ๓ ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว
ตำแหน่ง สังกัด ได้สอบถาม
ความสมัครใจของ (ระบุชื่อ) ดังกล่าวแล้ว
ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าว (ให้ระบุว่าสมัครใจหรือไม่สมัครใจ) รวมทั้งได้
สอบถามความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วยแล้ว ปรากฏว่า
ผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคลดังกล่าว (ให้ระบุว่ายินยอมหรือไม่ยินยอม)
ให้บุคคลดังกล่าวไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ จึงให้บุคคล
ดังกล่าวลงลายมือชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือไว้ท้ายข้อ ๑ และข้อ ๒ ต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อ) เจ้าพนักงานผู้สอบถาม และผู้ทำบันทึก

หมายเหตุ (๑) ข้อ ๒ ให้กรอกเฉพาะกรณีที่บุคคลซึ่งแสดงเจตนาให้ความสมัครใจตาม
ข้อ ๑ เป็นเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกคุมขังในสถานพินิจ
(๒) ให้ขีดฆ่าคำหรือข้อความที่ไม่ต้องการออก

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่มีสนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ และในสนธิสัญญาดังกล่าวได้กำหนดเรื่องค่าใช้จ่ายไว้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในสนธิสัญญานั้น

(๒) ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอแสดงความจำนงหรือมีความตกลงที่จะรับภาระเรื่องค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามที่แสดงความจำนงหรือตกลงกันนั้น

(๓) ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายซึ่งประเทศผู้ร้องขอจะต้องรับผิดชอบตามสนธิสัญญาหรือตามที่แสดงความจำนงหรือตามความตกลงดังกล่าวใน (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ไม่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมด ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่จากงบประมาณของส่วนราชการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๒

ข้อ ๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยจะต้องรับผิดชอบ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของหน่วยงานของรัฐที่จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามมาตรา ๓๖ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่ผู้ประสานงานกลางได้แจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) นายชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศและการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวงฉบับนี้ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๗ ก. เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๗

**ระเบียบของผู้ประสานงานกลาง
ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ
ตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา
พ.ศ. ๒๕๓๗**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๕) มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ วรรคสาม มาตรา ๒๕ วรรคสอง และ มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประสานงานกลางออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบของผู้ประสานงานกลางว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หน่วยงานของรัฐที่ให้ความช่วยเหลือหรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบเพื่อพิจารณาแก้ไข แล้วให้ผู้ประสานงานกลาง รายงานผลการดำเนินการให้นายกรัฐมนตรีทราบ

หมวด ๑
การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑
คำร้องขอ

ข้อ ๕ คำร้องขอจากต่างประเทศเพื่อให้ประเทศไทยให้ความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา อย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อหน่วยงานของประเทศผู้ร้องขอที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือ

(๒) เรื่องที่ขอความช่วยเหลือ รวมทั้งรายละเอียดและข้อสนเทศอื่นที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามคำร้องขอ

(๓) วัตถุประสงค์และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือ

(๔) รายละเอียดอื่นที่จำเป็นสำหรับคำร้องขอในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทย ประเทศผู้ร้องขอจะต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยเป็นผู้ร้องขอ

คำร้องขอและเอกสารประกอบคำร้องขอดังกล่าว ถ้าทำเป็นภาษาอื่นที่มีใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ จะต้องทำคำแปลเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๖ คำร้องขอความช่วยเหลือให้สอบสวนหรือสืบพยานหลักฐาน จะต้องระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งเป็นพยาน หรือบุคคลซึ่งครอบครองสิ่งของหรือเอกสารอันเป็นพยานหลักฐานที่ประสงค์ให้รวบรวม รวมทั้งรายการข้อซักถามที่ประสงค์จะให้ดำเนินการ ในกรณีที่เป็นการร้องขอให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้ส่งสำเนาคำฟ้องมาด้วย

ข้อ ๗ คำร้องขอความช่วยเหลือให้จัดหาหรือให้เอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารหรือข่าวสารและชื่อของหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น รวมทั้งความประสงค์ที่จะให้ดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารหรือข่าวสารนั้น

ข้อ ๘ คำร้องขอความช่วยเหลือให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย จะต้องแนบเอกสารที่จะส่งและระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งจะให้ส่งเอกสารให้ชัดเจน

ข้อ ๙ คำร้องขอความช่วยเหลือในการค้นและการยึดสิ่งของ จะต้องระบุข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานอันเป็นเหตุที่จะออกหมายค้น หรือค้นหรือยึดสิ่งของ รูปพรรณและสถานที่ที่สิ่งของนั้นอยู่ หรือที่อยู่ของบุคคลซึ่งครอบครองสิ่งของนั้น โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่จะสืบหาได้ รวมทั้งความประสงค์ที่จะให้ดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งของดังกล่าว

ข้อ ๑๐ คำร้องขอความช่วยเหลือให้อินบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อสืบพยานให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การขอให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ จะต้องระบุชื่อและสถานที่คุมขังตัวบุคคลดังกล่าว รวมทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดีที่กำลังพิจารณาอยู่ในประเทศผู้ร้องขอ และประเด็นที่จะขอให้บุคคลผู้นั้นเบิกความ ตลอดจนจสิทธิและหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวที่พึงมีตามกฎหมาย ตามสนธิสัญญาหรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอจะช่วยให้คำรับรองไว้กับประเทศไทย

(๒) การขอให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอ มาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย จะต้องระบุชื่อบุคคลดังกล่าวพร้อมกับส่ง เอกสารหลักฐานซึ่งแสดงว่าบุคคลดังกล่าวสมัครใจมาเบิกความเป็นพยานใน ประเทศไทย รวมทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระยะเวลาคุมขังที่เหลื่ออยู่ คดีที่กำลัง พิจารณาอยู่ในประเทศไทย และรายการข้อซักถามที่ประสงค์จะให้พนักงานอัยการ ผู้รับผิดชอบดำเนินการสืบพยาน

ข้อ ๑๑ คำร้องขอความช่วยเหลือในการสืบพยานบุคคล จะต้องระบุ ชื่อ รูปพรรณ และที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า บุคคลนั้นอาศัยอยู่ รวมทั้งความเกี่ยวพันของบุคคลดังกล่าวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญาในประเทศผู้ร้องขอ

ข้อ ๑๒ คำร้องขอความช่วยเหลือในการเริ่มกระบวนการคดีทาง อาญาจะต้องแสดงหลักฐานว่าประเทศผู้ร้องขอมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดี ทางอาญาคดีนั้นในประเทศผู้ร้องขอได้ แต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการ ดังกล่าวในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ตลอดจน รายละเอียดของพยานหลักฐานซึ่งมีมูลเพียงพอที่จะให้ดำเนินการได้ รวมทั้งระบุชื่อ หรือรูปพรรณ และที่อยู่ของผู้ต้องหาที่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ในประเทศไทยเท่าที่จะบอกได้

ข้อ ๑๓ คำร้องขอความช่วยเหลือในการรับหรือยึดทรัพย์สิน จะต้องระบุรูปพรรณของทรัพย์สินนั้นและสถานที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ หรือที่อยู่ ของบุคคลซึ่งครอบครองทรัพย์สินนั้น โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่จะสืบหาได้

ในกรณีที่ขอให้รับทรัพย์สิน จะต้องแนบต้นฉบับหรือสำเนาที่ รับรองความถูกต้องของคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลของประเทศผู้ร้องขอให้รับ ทรัพย์สินนั้น ส่วนในกรณีที่ขอให้ยึดทรัพย์สิน จะต้องแนบต้นฉบับหรือสำเนาที่ รับรองความถูกต้องของคำสั่งศาลของประเทศผู้ร้องขอที่สั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อน ศาลมีคำพิพากษา หรือก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับทรัพย์สินนั้นแล้ว

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ ๑๔ การรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารที่ได้มาในทางการสอบสวนหรือการสืบพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๖ และการรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารที่จัดทำให้ตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามมาตรา ๒๐ ให้จัดทำเป็นหนังสือรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารตามแบบ รอ.๑ ท้ายระเบียบนี้ โดยให้มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย แต่ถ้าเอกสารที่จะส่งไปให้ประเทศผู้ร้องขอเป็นสำเนาเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองตัวสำเนาเอกสารนั้นเป็นรายหน้า และลงชื่อ ลายมือชื่อ และตำแหน่งของผู้รับรองเอกสารด้วย โดยคำรับรองนั้นจะต้องทำเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๑๕ การแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารทางกฎหมายตามมาตรา ๒๑ ให้จัดทำเป็นหนังสือแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารตามแบบ สอ.๑ ท้ายระเบียบนี้ โดยให้มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๑๖ การจัดทำหนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณสัณฐาน และความบริสุทธิ์แห่งสภาพของสิ่งของตามมาตรา ๒๕ ให้จัดทำเป็นหนังสือรับรองการเก็บรักษารูปพรรณ สัณฐาน และความบริสุทธิ์แห่งสภาพของสิ่งของตามแบบ รส.๑ ท้ายระเบียบนี้ โดยให้มีคำแปลหนังสือรับรองดังกล่าวและเอกสารประกอบเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

หมวด ๒

การขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

ข้อ ๑๗ คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ อย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อหน่วยงานที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๒) เรื่องที่ขอความช่วยเหลือ รวมทั้งรายละเอียดและข้อสนเทศอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามคำร้องขอ

(๓) วัตถุประสงค์และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือ

(๔) รายละเอียดอื่นที่จำเป็นสำหรับคำขอในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

ในกรณีที่ประเทศไทยไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศผู้รับคำขอ ประเทศไทยจะต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศผู้รับคำขอเป็นผู้ร้องขอ

คำขอและเอกสารประกอบคำขอดังกล่าว จะต้องทำคำแปลเป็นภาษาของประเทศผู้รับคำขอหรือภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) นายโอภาส อรุณินท์

(นายโอภาส อรุณินท์)

อัยการสูงสุด

ผู้ประสานงานกลาง

(ครุฑ)

(Garuda)

หนังสือรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสาร

Certificate of Authentication of Document

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษา

I, the undersigned, in my capacity as the keeper of (specify the เอกสาร (ระบุเอกสารหรือจัดทำบัญชีเอกสารแนบท้าย)

documents or list the documents in the schedule hereto attached)

.....

.....

ขอรับรองว่า เอกสารดังกล่าวข้างต้นที่แนบมาพร้อมกับหนังสือนี้เป็นต้นฉบับ หรือสำเนาที่ถูกต้องแท้จริง do hereby certify that the above mentioned documents hereto attached are originals ตรงกับต้นฉบับหรือฉบับซึ่งเก็บรักษาไว้ที่

or true and correct copies of the originals or duplicates kept at

ประเทศ

Country

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

Given on

B.E.

(ลายมือชื่อ)

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

(ตำแหน่ง)

(Position)

หมายเหตุ ให้ขีดฆ่าคำหรือข้อความที่ไม่ต้องการออก

Remarks Delete where inapplicable

บัญชีเอกสารท้ายแบบ รอ. ๑
Schedule attached to form CD. 1

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.

(ลายมือชื่อ)

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

(ตำแหน่ง)

(Position)

(ครุฑ)

(Garuda)

หนังสือแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารทางกฎหมาย
Report on Service of Legal Documents

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ได้จัดส่ง
I, the undersigned, in my capacity as the competent authority, had
เอกสาร (ระบุเอกสารหรือจัดทำบัญชีเอกสารแนบท้าย)
already served (specify the documents or list the documents in the schedule
hereto attached)

ตามคำร้องขอของ (ระบุชื่อหน่วยงาน)
at the request of (name of agency)
ประเทศให้แก่ (ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับ)
Country on (specify the name of the person served and his address)

หมายเลขโทรศัพท์ (ของผู้รับ) หมายเลขโทรสาร (ของผู้รับ)
Telephone (of the person served) Facsimile (of the person served)
เมื่อวันที่ เดือน ปี แล้ว
on date month year

ผลปรากฏว่า (ให้ระบุว่าส่งได้หรือส่งไม่ได้ ในกรณีที่ส่งไม่ได้ให้ระบุเหตุผล)
The result is that the service was (accomplished or not accomplished; If not
accomplished, please specify the reason or cause thereof).

(ลายมือชื่อ)
(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)
(Full name)
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
Competent Authority

.....
(วัน เดือน ปี)
(date, month, year)

บัญชีเอกสารท้ายแบบ สอ. ๑
Schedule attached to form SD. 1

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.

(ลายมือชื่อ)

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

Competent Authority

(ครุฑ)

(Garuda)

หนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณ ลักษณะ และความบริสุทธิ์แห่งสภาพของสิ่งของ
Certificate of Custody, Identity, Description and
Integrity of the Condition of the Articles

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ขอรับรองว่า
I, the undersigned, in my capacity as the competent authority, do
ข้าพเจ้าได้ดำเนินการให้มีการค้นและยึดสิ่งของตามคำร้องขอของ
hereby certify that I had exercised the power to conduct the search and seizure of
articles at the request of
(ระบุชื่อหน่วยงาน)ประเทศ
(name of agency) Country
และได้เก็บรักษาสิ่งของนั้นไว้ ซึ่งมีรูปพรรณ ลักษณะ และความบริสุทธิ์แห่งสภาพของสิ่งของ ตาม
บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้นได้ทีแนบมาพร้อมกับหนังสือนี้
and have custody of the articles which have the identity, description and integrity of
the condition in accordance with the note of the particulars of the search and the
detailed inventory of the articles found in the course of the search hereto
attached.

ข้าพเจ้าขอส่งมอบสิ่งของดังกล่าวข้างต้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางพร้อมกับ
หนังสือนี้ ตามมาตรา ๒๕ ในสภาพเช่นเดียวกันกับที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากการค้นและยึด หรือใน
สภาพที่เปลี่ยนไปในระหว่างที่สิ่งของอยู่ในความครอบครองของข้าพเจ้า โดยมีรายละเอียดการ
เปลี่ยนสภาพตามบันทึกคำชี้แจงแนบท้าย

I do hereby relinquish the above mentioned articles together with
this certificate to the Central Authority in accordance with section 25 in the same
condition as when I received them or in the different condition which was changed
while in my custody as described in details in the Note hereto attached.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

Given on B.E.

(ลายมือชื่อ)

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

Competent Authority

บันทึกคำชี้แจงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ
ของสิ่งของที่ยึดได้ท้ายแบบ รส. ๑

Note on the change in condition of the articles seized
as attached to form IA. 1

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลายมือชื่อ)

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

Competent Authority

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

พระราชบัญญัติ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อความตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือ องค์การระหว่างประเทศที่ร้องขอให้ประเทศไทยส่งผู้ร้ายข้ามแดน

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือ องค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่ง อัยการสูงสุดมอบหมายซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ ประเทศผู้ร้องขอและการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่ประเทศไทย รวมทั้ง การอื่นที่เกี่ยวข้อง

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ ราชทัณฑ์ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจ หน้าที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในส่วนของตนตามที่ได้รับแจ้ง จากผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้ บังคับได้

หมวด ๑ หลักทั่วไปในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๗ ความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ต้องเป็นความผิดอาญาซึ่งกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอและกฎหมายไทยกำหนดให้เป็นความผิดอาญาซึ่งมีโทษประหารชีวิตหรือมีโทษจำคุกหรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็ความผิดที่ได้กำหนดไว้ในหมวดเดียวกันหรือเรียกชื่อความผิดเป็นอย่างเดียวกันของทั้งสองประเทศหรือไม่ก็ตาม

การกระทำความผิดอาญาอื่นซึ่งมีโทษจำคุกหรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นน้อยกว่าหนึ่งปีอาจร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากเป็นความผิดเกี่ยวพันกับความผิดที่ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอแล้ว ไม่ว่าจะร้องขอพร้อมคำร้องขอในครั้งแรกหรือภายหลัง

มาตรา ๘ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เริ่มต้นด้วยการมีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้ร้องขอ

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งคำร้องขอดังกล่าวโดยผ่านวิธีการทูต

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐานตามวรรคสาม ซึ่งจะส่งศาลต้องจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยและรับรองความถูกต้องด้วย

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือเอกสารหลักฐานตามมาตรานี้ ศาลจะรับฟังโดยไม่จำเป็นต้องมีพยานบุคคลมาเบิกความประกอบก็ได้

มาตรา ๙ รัฐบาลไทยอาจพิจารณาส่งบุคคลข้ามแดน เพื่อการฟ้องร้องหรือรับโทษตามคำพิพากษาของศาลในความผิดทางอาญา ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจดำเนินคดีของประเทศผู้ร้องขอให้แก่ประเทศนั้น ๆ ตามคำร้องขอได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ และไม่เข้าลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายไทยหรือมิใช่ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหาร

(๒) กรณีที่มีได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน เมื่อประเทศผู้ร้องขอได้แสดงโดยชัดแจ้งว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทยในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๑) ไม่หมายรวมถึงความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) การปลงพระชนม์ ประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ พระราชินีหรือรัชทายาท

(๒) การฆ่า ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือเสรีภาพของประมุขแห่งรัฐ ผู้นำรัฐบาล หรือสมาชิกโดยตรงในครอบครัวของบุคคลนั้น

(๓) การกระทำความผิดที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญาซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีความผิดทางทหาร หมายความว่า ความผิดอาญาทางทหารโดยเฉพาะและมีใช่ความผิดตามกฎหมายอาญาทั่วไป

มาตรา ๑๐ ถ้าบุคคลใดซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นเคยได้รับการพิจารณาคดีจากศาลไทยหรือศาลของประเทศผู้ร้องขอในการกระทำอย่างเดียวกันกับที่มีการร้องขอให้ส่งข้ามแดนและศาลไทยหรือศาลของประเทศผู้ร้องขอได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปล่อยตัวหรือพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว หรือได้รับการอภัยโทษหรือนิรโทษกรรมหรือคดียาอายุความหรือมีเหตุอื่นใดซึ่งไม่สามารถดำเนินคดีแก่บุคคลนั้นตามกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอ ห้ามมิให้ส่งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเนื่องจากการกระทำนั้นอีก

มาตรา ๑๑ การควบคุมเพื่อดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคลซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยในความผิดอื่นที่ได้กระทำลงก่อนมีการส่งข้ามแดน และการส่งบุคคลซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยไปยังประเทศที่สามจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลนั้นเดินทางออกจากราชอาณาจักรไทยภายหลังเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรไทยใหม่โดยสมัครใจ

(๒) บุคคลนั้นมิได้เดินทางออกจากราชอาณาจักรไทยภายในสี่สัปดาห์ภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือ

(๓) ประเทศผู้รับคำร้องขอยินยอม

หมวด ๒

กระบวนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๒ การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอาจกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้

(๒) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งข้ามแดน หรือ

(๓) เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนยื่นผ่านวิธีการทางทูตให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและไม่มีเหตุผลอื่นใดที่จะไม่ดำเนินการให้ ก็ให้ส่งคำร้องนั้นให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไป

(๒) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือมีเหตุผลอื่นที่ไม่อาจดำเนินการให้ได้ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นนั้นพร้อมด้วยคำร้องขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็ว ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบต่อความเห็นดังกล่าวของกระทรวงการต่างประเทศ ให้พิจารณาสั่งการตามความเห็นสมควร หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศส่งเรื่องให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากกระทรวงการต่างประเทศหรือจากประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ออกหมายจับแล้วจัดส่งหมายจับให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

(๒) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องหรืออาจดำเนินการให้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขที่จำเป็นให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ แต่ถ้าการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกระทบกระเทือนการฟ้องคดีอื่นใด หรือการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับคดีอาญาซึ่งบุคคลนั้นกำลังถูกดำเนินการอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น หรือจะดำเนินการโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบโดยไม่ชักช้า

(๓) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ส่งผ่านวิถีทางการทูตให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งคำร้องขอตั้งกล่าวให้กระทรวงการต่างประเทศทราบเพื่อให้ความเห็นก่อนดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๑๓ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางเห็นว่าคำร้องขออาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือมีเหตุผลอื่นใดซึ่งไม่ควรดำเนินการ หรือเห็นว่าคำร้องขอตั้งกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งประเทศผู้ร้องขอหรือกระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประเทศผู้ร้องขออาจมีคำร้องขอให้จับกุมและคุมขังบุคคลที่ต้องการตัวไว้ชั่วคราวก่อนก็ได้ คำร้องขอเช่นว่านี้ของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้ส่งผ่านวิถีทางการทูต

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

การพิจารณาเพื่อดำเนินการให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ เมื่อจับกุมตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนตามความในมาตรา ๑๕ ได้ให้นำส่งพนักงานอัยการโดยมิชักช้า ทั้งนี้ เพื่อยื่นคำร้องให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอไว้ในระหว่างรอคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และเอกสารหลักฐานจากประเทศผู้ร้องขอ

หากศาลมิได้รับคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บุคคลซึ่งถูกร้องขอถูกจับ หรือภายในเวลาที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นถูกจับให้ปล่อยตัวบุคคลนั้นไป

ในกรณีที่มีการปล่อยตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอตามความในวรรคสอง เนื่องจากประเทศผู้ร้องขอมิได้จัดส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และเอกสารหลักฐานอันจำเป็นตามมาตรา ๘ หรือด้วยเหตุอื่นใด ให้การร้องขอ ให้จับตามมาตรา ๑๕ เป็นอันยกเลิก และประเทศผู้ร้องขอจะร้องขอให้จับบุคคล ซึ่งถูกร้องขอดังกล่าวด้วยเหตุเดียวกันนั้นอีกมิได้ แต่การปฏิเสธหรือยกเลิก คำร้องขอให้จับดังกล่าวไม่มีผลเป็นการห้ามประเทศผู้ร้องขอที่จะร้องขอให้ส่ง บุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นข้ามแดนตามปกติ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เห็นสมควร กระทรวงการต่างประเทศ อาจเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศหรือ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้ผู้ประสานงานกลางก่อนเสนอต่อศาลเพื่อ ประกอบการพิจารณาและให้ศาลมีอำนาจเรียกกระทรวงการต่างประเทศมาชี้แจง เพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ให้รวมถึงการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ด้วย

ส่วนที่ ๒

กระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอ ให้ส่งข้ามแดนได้แล้ว ให้พนักงานอัยการนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยมิชักช้า

ให้ศาลดำเนินการพิจารณาคดีอย่างต่อเนื่อง เว้นแต่ศาลจะ เห็นสมควรให้เลื่อนคดีตามที่พนักงานอัยการหรือบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดน ร้องขอ ทั้งนี้ ให้ศาลสั่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นไว้ระหว่างการพิจารณา

การควบคุมและการดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้ บังคับโดยอนุโลม ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวให้ศาลถามพนักงานอัยการว่า จะคัดค้านประการใดหรือไม่ หากมีคำคัดค้านของพนักงานอัยการศาลพึงรับฟัง ประกอบการวินิจฉัย

ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามบุคคลซึ่งถูกร้องขอว่ามีทนายความหรือไม่ หากไม่มีและต้องการทนายความ ให้ศาลตั้งทนายความให้และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ เมื่อศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานแล้ว เห็นว่ามีเหตุดังต่อไปนี้ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนต่อไป

(๑) บุคคลซึ่งถูกจับนั้นเป็นบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนและมีเชื้อผู้มีสัญชาติไทย หรือเป็นผู้มีสัญชาติไทยแต่อยู่ในหลักเกณฑ์ให้ส่งข้ามแดนได้ตามมาตรา ๑๒

(๒) คดีมีมูลที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หากความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรหรือมีกฎหมายบัญญัติให้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร และ

(๓) ความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น เป็นความผิดซึ่งอาจส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามพระราชบัญญัตินี้และมีเชื้อเป็นความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหารโดยเฉพาะ

ถ้าศาลพิเคราะห์เห็นว่าพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งไม่เพียงพอ ก็ให้ศาลมีคำสั่งปล่อยและดำเนินการปล่อยบุคคลนั้นไปเมื่อสิ้นระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่ได้อ่านคำสั่งปล่อยนั้น เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าว พนักงานอัยการจะได้แจ้งความจำนงว่าจะอุทธรณ์ ก็ให้ขังไว้ในระหว่างอุทธรณ์ และจะต้องยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลอ่านคำสั่งปล่อย ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ส่งบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ข้ามแดนก่อนครบระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดน

เมื่อมีเหตุอันสมควรที่จะเลื่อนกำหนดการส่งบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดนให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณามีคำสั่งขังบุคคลนั้นต่อไปตามกำหนดเวลาเท่าที่จำเป็น คำร้องเช่นนั้นจะต้องยื่นก่อนครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังเพื่อส่งข้ามแดน

ถ้ามิได้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดหรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการตามวรรคสอง ให้ปล่อยบุคคลนั้นไป

ส่วนที่ ๓ การอุทธรณ์

มาตรา ๒๑ เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ปล่อยหรือขังบุคคลเพื่อส่งข้ามแดนแล้วพนักงานอัยการหรือบุคคลนั้นอาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปยังศาลอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้อ่านคำสั่งนั้น

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยคำคัดค้านเฉพาะเหตุที่ให้ศาลมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ โดยพิจารณาว่าศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งไปโดยมีพยานหลักฐานเพียงพอหรือไม่

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

หมวด ๓ การดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๒๒ ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนและรัฐบาลไทยพิจารณาให้ส่งบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ ทั้งนี้ รายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา สถานที่และวิธีการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้ดำเนินการรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๒ โดยไม่มีเหตุอันควร หากต่อมาภายหลังได้ร้องขอให้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนในความผิดเดียวกันอีก ให้ปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่ง มิให้นำความในมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังเพื่อส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนกำลังถูกดำเนินคดีหรืออยู่ระหว่างรับโทษตามคำพิพากษาอยู่ในประเทศไทยในความผิดอื่นนอกเหนือจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐบาลไทยอาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

(๒) เลื่อนการส่งบุคคลนั้นจนกว่าการดำเนินคดีเสร็จสิ้นลงหรือจนกว่าบุคคลนั้นจะได้รับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว

(๓) ส่งบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอชั่วคราวเพื่อการฟ้องคดีตามเงื่อนไขที่ตกลงกับประเทศผู้ร้องขอ และหลังจากที่บุคคลนั้นถูกส่งกลับมาประเทศไทยแล้ว อาจถูกส่งกลับไปยังประเทศผู้ร้องขออีกครั้งหนึ่งเพื่อรับโทษตามคำพิพากษา

มาตรา ๒๕ หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นตามกฎหมายไทยต่อไป

มาตรา ๒๖ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้ร้องขอตั้งแต่สองประเทศขึ้นไป ให้ส่งบุคคลเดียวกันข้ามแดนไม่ว่าจะในความผิดเดียวกันหรือความผิดต่างกัน ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าควรจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอรายใดและภายใต้เงื่อนไขอย่างไร หรือจะส่งให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้นก่อนหลังกันอย่างไร ทั้งนี้ให้นำเหตุดังต่อไปนี้มาพิจารณาเปรียบเทียบประกอบการใช้ดุลพินิจด้วย

(๑) ประเทศผู้ร้องขอมีหรือไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย

(๒) สถานที่กระทำความผิด

(๓) ความร้ายแรงของความผิดซึ่งมีผลกระทบต่อประเทศผู้ร้องขอและอัตราโทษ

(๔) ลำดับคำร้องขอที่ได้รับจากประเทศผู้ร้องขอ

(๕) สัญชาติของผู้กระทำความผิด

(๖) ส่วนได้เสียและความพร้อมในการดำเนินคดี

(๗) เหตุผลอื่นด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ

เมื่อผู้ประสานงานกลางใช้ดุลพินิจประการใดแล้วให้แจ้งประเทศผู้ร้องขอเหล่านั้นทราบ และดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๒๗ เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้วไม่ว่าจะได้มีคำร้องขอตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งจับกุมบุคคลดังกล่าวสอบถามบุคคลนั้นว่าจะยินยอมให้ส่งข้ามแดนหรือไม่

หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอตามความในวรรคหนึ่งแสดงความยินยอมให้ส่งข้ามแดนให้จัดทำการแสดงความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดแล้วให้พนักงานอัยการจัดให้มีการนำบุคคลนั้นไปยังศาลโดยยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลตรวจสอบความยินยอมดังกล่าวโดยพลัน หากศาลเห็นว่าบุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมโดยสมัครใจ ให้ศาลมีคำสั่งซึ่งบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนตามมาตรา ๒๒ ต่อไป

ความยินยอมที่ได้กระทำต่อหน้าศาลแล้วไม่อาจเพิกถอนได้

ในการตรวจสอบของศาล หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นกลับคำให้ความยินยอมซึ่งได้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแล้วนั้น ให้ศาลมีคำสั่งซึ่งบุคคลนั้นไว้เพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ต่อไป

มาตรา ๒๘ กรณีที่คดีส่งข้ามแดนอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลไม่ว่าในศาลใด หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนแสดงต่อศาลว่ายินยอมให้ส่งข้ามแดน ให้ศาลงดการพิจารณาและมีคำสั่งให้ซึ่งบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนตามมาตรา ๒๒ ต่อไป

ความยินยอมที่ได้กระทำต่อหน้าศาลแล้วไม่อาจเพิกถอนได้

หมวด ๔

กรณีประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งความผิดอันเป็นมูลเหตุที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทยแต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ และรัฐบาลจำเป็นต้องให้คำรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตก็ให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองดังกล่าวได้ ในกรณีนี้หากศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตให้รัฐบาลดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับตามคำพิพากษาโดยวิธีจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต ทั้งนี้ ห้ามมิให้บุคคลนั้นได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่เป็นการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๓๐ การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยให้พนักงานอัยการหรือหน่วยงานที่ประสงค์จะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางมีคำวินิจฉัยว่าสมควรที่จะจัดทำคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องให้พนักงานอัยการจัดทำคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารประกอบต่อไป

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่งและเอกสารประกอบคำร้องให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นอย่างอื่น

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการโดยผ่านวิถีทางการทูต

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการตามสนธิสัญญา

มาตรา ๓๑ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน สอบปากคำพยานบุคคล ออกคำสั่งเรียกบุคคลใดมาให้การต่อพนักงานอัยการ และดำเนินการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งอาจแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดเพื่อประโยชน์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นคำสั่งบังคับของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๓๒ บรรดาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอ หรือการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓ บรรดาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ จนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ถูกกระทรวง ระเบียบ หรือข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ได้ประกาศใช้ หรือยังไม่มีผลใช้บังคับ หากมีความจำเป็นต้องดำเนินการใดเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ดำเนินการได้ตามวิธีการและบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ และสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนไม่สามารถแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติหลายประการเป็นเหตุให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่อาจดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพประกอบกับในปัจจุบันหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติของนานาอารยประเทศได้พัฒนาไปเป็นอันมาก สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก หน้า ๓๖ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

กฎกระทรวง
กำหนดคำร้องขอ การส่งมอบตัวบุคคล และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ
การส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๘ วรรคสาม มาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลางหรือโดยผ่านวิถีทางการทูตตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญา ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งคำร้องขอโดยผ่านวิถีทางการทูต

ข้อ ๒ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีรายละเอียดและเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดน โดยระบุชื่อ รูปพรรณ สัญชาติและที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวหรือสถานที่ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดีและรายละเอียดเกี่ยวกับวัน เวลา และ สถานที่กระทำความผิด

(๓) กฎหมายที่บัญญัติให้การกระทำนั้นเป็นความผิด ฐานความผิด อัตรโทษและอายุความ

ข้อ ๓ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อไปดำเนินคดีอาญา ในประเทศผู้ร้องขอ นอกจากเอกสารหลักฐานตามข้อ ๒ แล้ว คำร้องขอนั้น ต้องประกอบด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) หมายจับที่ออกโดยศาล หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศ ผู้ร้องขอหรือสำเนาหมายจับซึ่งรับรองความถูกต้อง

(๒) พยานหลักฐานที่แสดงว่าคดีมีมูลที่ศาลจะรับฟ้องไว้พิจารณา หากความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร หรือมีกฎหมายบัญญัติให้ถือว่า ได้กระทำในราชอาณาจักร

ข้อ ๔ คำร้องขอให้ส่งบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิด เป็นผู้ร้ายข้ามแดนนอกจากเอกสารหลักฐานตามข้อ ๒ แล้ว คำร้องขอนั้น ต้องประกอบด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สำเนาคำพิพากษาของศาลของประเทศผู้ร้องขอซึ่งรับรอง ความถูกต้อง

(๒) คำแถลงที่แสดงว่าบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนต้องรับโทษ ตามคำพิพากษาอีกเพียงใด

ข้อ ๕ คำร้องขอและเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่นำส่งโดยประเทศ ผู้ร้องขอต้องได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ พร้อมคำแปลเป็นภาษาไทยและรับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน กับประเทศไทย ประเทศผู้ร้องขอจะต้องแสดงโดยชัดแจ้งว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้แก่ประเทศไทยในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

หมวด ๒

การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๗ เมื่อศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว

(๑) ในกรณีที่คำร้องขอจัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลางประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอเพื่อรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลอนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ และแจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบเพื่อดำเนินการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

(๒) ในกรณีที่คำร้องขอจัดส่งผ่านวิธีการทางทูต ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งกระทรวงการต่างประเทศเพื่อแจ้งไปยังประเทศผู้ร้องขอเพื่อรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลอนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ และแจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบเพื่อดำเนินการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ในกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือมีเหตุผลอื่นที่ไม่อาจดำเนินการให้ได้ ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นนั้นพร้อมด้วยคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๘ เมื่อได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลาง ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบกับกรมราชทัณฑ์ว่าบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน อยู่ระหว่างการต้องอาศัยตัวในความผิดอื่นด้วยหรือไม่ และขอรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน ทั้งนี้ การรับมอบตัวบุคคลดังกล่าวจะต้องกระทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

(๒) ตรวจสอบเอกลักษณ์ของบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

(๓) จัดยานพาหนะในการนำส่งบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากทัณฑสถานไปยังที่คุมขังชั่วคราวเพื่อรอการส่งมอบตัวให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ และจากที่คุมขังชั่วคราวไปยังท่าอากาศยานท่าเรือ หรือเขตชายแดนติดต่อกับประเทศไทย พร้อมทั้งควบคุมและคุ้มกันบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนในระหว่างการเดินทางดังกล่าว

(๔) จัดห้องควบคุมบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนชั่วคราวในระหว่างรอการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองในการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

(๖) จัดทำหนังสือส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนโดยให้มีการลงนามร่วมกันระหว่างผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ

(๗) ส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ

(๘) ดำเนินการอื่นตามที่ผู้ประสานงานกลางเห็นสมควรและจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ

ข้อ ๙ การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเป็นอันเสร็จสิ้นเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอได้รับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

เมื่อการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเสร็จสิ้นให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หมวด ๓

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑๐ บรรดาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอ และการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทย ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอหรือระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้รับคำร้องขอ และสนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายไว้ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

(๒) ในกรณีที่ไม่ได้มีความตกลงเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

กษิต ภิรมย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

พระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคสาม มาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้การจัดทำคำร้องขอการส่งมอบตัวบุคคล และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

สนธิสัญญาอาเซียน
ว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

สนธิสัญญาอาเซียน ว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

รัฐบาลรัฐในดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ... (ต่อไปนี้อาจเป็นประเทศเดียวจะเรียกว่า “ภาคี” หากเป็นหลายประเทศจะเรียกว่า “บรรดาภาคี”)

ปรารถนาที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของผู้บังคับใช้กฎหมายของบรรดาภาคีในการป้องกันการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดีการกระทำความผิด โดยการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ขอบเขตความช่วยเหลือ

๑. ภายใต้บังคับของสนธิสัญญานี้และกฎหมายภายในของบรรดาภาคี บรรดาภาคีจะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาด้วยมาตรการที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อาทิ การสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และการดำเนินการที่เป็นผลจากการนั้น

๒. การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามสนธิสัญญานี้อาจรวมถึง

ก. การสืบพยานหลักฐานหรือการได้มาซึ่งการให้ปากคำจากบุคคลโดยสมัครใจ

ข. การให้บุคคลเบิกความเป็นพยานหรือช่วยเหลือในเรื่องทางอาญา

ค. การส่งเอกสาร

ง. การค้นและยึด

จ. การตรวจวัตถุและสถานที่

ฉ. การจัดทำให้ซึ่งต้นฉบับเอกสารหรือสำเนา บันทึก และ
สิ่งของอันเป็นพยานหลักฐาน

ช. การชี้ระบุหรือติดตามร่องรอยของทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือที่ใช้ในการกระทำความผิด

ซ. การห้ามการจัดการกับทรัพย์สินชั่วคราวหรือการอายัดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดที่อาจได้คืนหรือรับได้ตามกฎหมาย

ฅ. การได้คืนหรือการริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

ฉ. การค้นหาและการระบุตัวพยานและผู้ต้องสงสัย และ

ฎ. การให้ความช่วยเหลืออื่นใดตามที่ได้ตกลงกันและซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ และกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ

๓. สนธิสัญญานี้จะใช้กับการให้ความช่วยเหลือระหว่างกัน
บรรดาภาคีเท่านั้น ข้อบทของสนธิสัญญานี้จะไม่ก่อให้เกิดสิทธิใด ๆ แก่บุคคลใดที่จะได้รับ ปิดบัง หรือไม่ยอมให้ซึ่งพยานหลักฐานใด ๆ หรือห้ามการปฏิบัติการตามคำร้องขอความช่วยเหลือใด ๆ

๔. เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ ถ้อยคำ “เครื่องมือที่ใช้ในการกระทำความผิด” หมายถึง ทรัพย์สินที่ใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือราคา
ที่เท่ากับค่าของทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๒

การไม่ใช้บังคับ

๑. สนธิสัญญานี้ไม่ใช้บังคับกับ

ก. การจับกุมหรือคุมขังบุคคลใดเพื่อส่งบุคคลนั้นข้ามแดน

ข. การบังคับคดีในภาคีผู้รับคำร้องขอตามคำพิพากษาคดีอาญาของศาลในภาคีผู้ร้องขอ เว้นแต่ในขอบเขตที่กระทำได้ตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ

ค. การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังไปรับโทษ และ

ง. การโอนกระบวนการพิจารณาในเรื่องทางอาญา
๒. ไม่มีกรณีใดตามสนธิสัญญานี้ให้สิทธิภาคีหนึ่งที่จะเข้าไป
ในดินแดนของอีกภาคีหนึ่ง ในการใช้อำนาจและการปฏิบัติการตามหน้าที่
ที่สงวนไว้โดยเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายในของอีกภาคีหนึ่งนั้น

ข้อ ๓

ข้อจำกัดความช่วยเหลือ

๑. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ถ้าภาคีนั้น
เห็นว่า

ก. คำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน
การฟ้องคดี หรือการลงโทษบุคคลในคดีที่มีลักษณะในทางการเมือง หรือคดีที่มี
พฤติการณ์ของการกระทำเกี่ยวกับทางการเมือง

ข. คำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวข้องกับการสืบสวน
สอบสวน การฟ้องคดี หรือการลงโทษบุคคลที่เกี่ยวกับการกระทำหรือดเว้น
การกระทำ ที่หากเกิดขึ้นในภาคีผู้รับคำร้องขอจะเป็นความผิดทางทหารตาม
กฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ ซึ่งไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาธรรมดา
ของภาคีผู้รับคำร้องขอ

ค. มีเหตุผลสำคัญที่ทำให้เชื่อได้ว่าภาคีผู้ร้องขอได้ทำคำร้องขอ
เพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี การลงโทษ หรือมิฉะนั้น
ภาคีผู้ร้องขอได้ทำคำร้องขอเพื่อก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลอื่นเนื่องจากเชื้อชาติ
ศาสนา เพศ ขาดิกำเนิด สัญชาติ หรือความเห็นในทางการเมืองของบุคคลนั้น

ง. คำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน
การฟ้องคดี หรือการลงโทษบุคคลสำหรับความผิดในคดีที่บุคคล

๑. ถูกตัดสินว่ามีความผิด ถูกตัดสินปล่อย หรือได้รับ
การอภัยโทษ โดยศาลที่มีเขตอำนาจ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นในภาคีผู้ร้องขอ
หรือภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ

๒. ได้รับโทษตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอ หรือภาคีผู้รับคำร้องขอที่เกี่ยวกับความผิดนั้น หรือความผิดอื่นที่เกิดจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำอันเป็นความผิดที่ได้กล่าวในตอนแรก

จ. คำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวข้องกับการสืบสวน สอบสวน การฟ้องคดี หรือการลงโทษบุคคลอันเกี่ยวกับการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำ ซึ่งถ้าได้เกิดขึ้นในภาคีผู้รับคำร้องขอจะไม่ใช่ความผิดตามกฎหมายของภาคีดังกล่าว เว้นแต่ภาคีผู้รับคำร้องขออาจให้ความช่วยเหลือได้ ถ้ากฎหมายภายในของภาคีผู้รับคำร้องขออนุญาตให้กระทำได้แม้การกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำดังกล่าวจะไม่ใช่ความผิดตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ

ฉ. การให้ความช่วยเหลือจะกระทบกระเทือนต่ออธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ผลประโยชน์สาธารณะ หรือผลประโยชน์สำคัญของภาคีผู้รับคำร้องขอ

ช. ภาคีผู้ร้องขอไม่ได้ให้คำรับรองว่าจะปฏิบัติต่างตอบแทน เมื่อได้รับการร้องขอลักษณะเดียวกันจากภาคีผู้รับคำร้องขอเกี่ยวกับความช่วยเหลือในเรื่องทางอาญา

ซ. ภาคีผู้ร้องขอไม่ได้ให้คำรับรองว่าจะไม่นำรายการความช่วยเหลือที่ได้รับไปใช้ในกรณีอื่นนอกจากกรณีที่ได้ร้องขอ และภาคีผู้รับคำร้องขอไม่ยินยอมที่จะไม่ต้องให้คำรับรองนั้น

ฌ. ภาคีผู้ร้องขอไม่ได้ให้คำรับรองว่า เมื่อได้รับการร้องขอ ภาคีผู้ร้องขอจะคืนรายการความช่วยเหลือให้แก่ภาคีผู้รับคำร้องขอ เมื่อเสร็จสิ้นการให้ความช่วยเหลือทางอาญาที่ได้ร้องขอนั้นแล้ว

ญ. การให้ความช่วยเหลืออาจส่งผลกระทบต่อคดีอาญาที่กำลังดำเนินการอยู่ในภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ

ด. การให้ความช่วยเหลือจะต้องดำเนินการตามมาตรการที่ฝ่าฝืนกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ

๒. ภาคีผู้รับคำร้องขออาจปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ถ้าภาคีนั้นเห็นว่า

ก. ภาคิผู้ร้องขอมิได้ปฏิบัติตามสนธิสัญญานี้ในข้อสาระสำคัญ หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อันเกี่ยวกับคำร้องขอนั้น

ข. การให้ความช่วยเหลือจะหรืออาจจะกระทบต่อ ความปลอดภัยของบุคคลใด ไม่ว่าบุคคลนั้นจะอยู่ในหรือนอกอาณาเขตของ ภาคิผู้รับคำร้องขอ หรือ

ค. การให้ความช่วยเหลือจะก่อให้เกิดภาวะแก่ทรัพยากร ของภาคิผู้รับคำร้องขอมากเกินไปจนสมควร

๓. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคย่อย ๑ ก. ความผิดดังต่อไปนี้ ไม่ให้ถือว่าเป็นความผิดอันมีลักษณะในทางการเมือง

ก. ความผิดต่อชีวิต ร่างกายของประมุขแห่งรัฐหรือบุคคล ในครอบครัวของประมุขแห่งรัฐ

ข. ความผิดต่อชีวิต หรือร่างกายของผู้นำ หรือรัฐมนตรีของรัฐ

ค. ความผิดที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญาระหว่างประเทศใด ๆ ที่ทั้งภาคิผู้ร้องขอและภาคิผู้รับคำร้องขอเป็นภาคิซึ่งกำหนดให้บรรดาภาคิมิหน้่าที่ ต้องส่งบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดข้ามแดน หรือต้องฟ้องร้องบุคคล ดังกล่าวและ

ง. การพยายาม การสนับสนุน หรือการสมคบใด ๆ เพื่อ กระทำผิดตามวรรคย่อย ก. ถึง ค.

๔. ภาคิผู้รับคำร้องขออาจจำกัดการให้ความช่วยเหลือใด ๆ ที่ร้องขอ ตามวรรค ๓ ตามที่ภาคิผู้ร้องขอได้กำหนดการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวไว้ในกฎหมายของตนหรือไม่ก็ได้

๕. การให้ความช่วยเหลือจะไม่ถูกปฏิเสธเพียงเหตุผลของ ความลับของธนาคาร และสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกันแต่อย่างเดียว หรือ เพียงเหตุผลว่าความผิดนั้นถือว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องการเงินด้วย

๖. ภาคิผู้รับคำร้องขออาจเลื่อนการปฏิบัติตามคำร้องขอ ถ้า การปฏิบัติตามคำร้องขอในทันทีจะแทรกแซงการดำเนินการในทางอาญาที่กำลัง ดำเนินการอยู่ในภาคิผู้รับคำร้องขอ

๗. ก่อนการปฏิเสธ หรือเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือ ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องพิจารณาว่าอาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขบางประการหรือไม่

๘. ถ้าภาคีผู้ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามวรรค ๗ ภาคีผู้ร้องขอจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขนั้น

๙. ถ้าภาคีผู้รับคำร้องขอปฏิเสธหรือเลื่อนการให้ความช่วยเหลือ ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธหรือเลื่อนการให้ความช่วยเหลือนั้นแก่ภาคีผู้ร้องขอในทันที

๑๐. บรรดาภาคีจะต้องปฏิบัติต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน ภายใต้บังคับกฎหมายภายในของแต่ละภาคี ในการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับความผิดที่เหมือนกัน โดยไม่ต้องคำนึงถึงโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้อ ๔

การแต่งตั้งผู้ประสานงานกลาง

๑. ภาคีแต่ละภาคีจะต้องแต่งตั้งผู้ประสานงานกลางเพื่อจัดทำและรับคำร้องขอความช่วยเหลือตามสนธิสัญญานี้

๒. การแต่งตั้งผู้ประสานงานกลางจะต้องกระทำในเวลาที่ยื่นสัตยาบันสาร สारยอมรับ สารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารตามสนธิสัญญานี้

๓. ภาคีแต่ละภาคีจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในการแต่งตั้งผู้ประสานงานกลางต่อภาคีอื่นโดยเร็ว

๔. ผู้ประสานงานกลางจะต้องติดต่อซึ่งกันและกันโดยตรง แต่ถ้าประสงค์อาจเลือกติดต่อโดยทางช่องทางการทูตได้

ข้อ ๕ แบบคำร้องขอ

๑. คำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือถ้าเป็นไปได้ทำโดยวิธีการใด ๆ ซึ่งสามารถทำบันทึกเป็นหนังสือภายใต้เงื่อนไขที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจะพิสูจน์ความถูกต้องแท้จริงได้ในสถานการณ์เร่งด่วนและซึ่งกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขออนุญาต คำร้องขอความช่วยเหลืออาจทำได้ยวจากก็ได้ แต่ต้องยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๕ วัน

๒. ผู้ประสานงานกลางจะต้องดำเนินการส่งคำร้องขอความช่วยเหลือทั้งหมด และการติดต่อใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น ในสถานการณ์เร่งด่วนและซึ่งกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขออนุญาต คำร้องขอความช่วยเหลือและการติดต่อใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อาจส่งไปโดยทางองค์การตำรวจสากล (INTERPOL) หรือองค์การตำรวจอาเซียน (ASEANAPOL)

ข้อ ๖ เนื้อหาคำร้องขอ

๑. คำร้องขอความช่วยเหลือในทางอาญาจะต้องมีข้อสนเทศตามที่ภาคีผู้รับคำร้องขอกำหนดเพื่อดำเนินการตามคำร้องขอ ซึ่งรวมถึง

ก. ชื่อหน่วยงานที่ร้องขอและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวนหรือกระบวนการทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอ

ข. วัตถุประสงค์ของคำร้องขอและลักษณะของความช่วยเหลือที่ประสงค์

ค. รายละเอียดของลักษณะของเรื่องทางอาญาและสถานะของเรื่องในปัจจุบัน และคำแถลงสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ง. รายละเอียดของความผิดที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอรวมทั้งอัตราโทษสูงสุด

จ. รายละเอียดข้อเท็จจริงที่กล่าวหาว่าเป็นการกระทำผิด และค่าแถมหรือตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ฉ. รายละเอียดของการกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำ หรือเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือที่แสวงหาความกระจ่าง

ช. รายละเอียดของพยานหลักฐาน ข้อสนเทศหรือความช่วยเหลืออื่นที่แสวงหา

ซ. เหตุผลและรายละเอียดของวิธีการเฉพาะหรือข้อกำหนดใด ๆ ที่ภาคีผู้ร้องขอประสงค์ให้ดำเนินการ

ฅ. รายละเอียดของข้อจำกัดเรื่องเวลาซึ่งประสงค์จะให้ ดำเนินการกับคำร้องขอ

ญ. ข้อกำหนดพิเศษอื่น ๆ สำหรับการรักษาความลับและ เหตุผลเกี่ยวกับการนั้น และ

ด. ข้อสนเทศ หรือการดำเนินการอื่นซึ่งกฎหมายภายในของ ภาคีผู้รับคำร้องขอประสงค์ หรือจำเป็นเพื่อการดำเนินการตามคำร้องขออย่างถูกต้อง เหมาะสม

๒. ในขอบเขตที่จำเป็นคำร้องขอความช่วยเหลืออาจมีข้อสนเทศ ต่อไปด้วย

ก. รูปพรรณ สัญชาติ และที่อยู่ของบุคคลผู้ถูกสืบสวนสอบสวน หรือดำเนินการทางอาญา

ข. รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลซึ่งภาคีผู้ร้องขอประสงค์ จะแสวงหาพยานหลักฐาน

ค. รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่ประสงค์จะส่งหมายให้ ความเกี่ยวพันของบุคคลนั้นกับกระบวนการทางอาญาและวิธีการซึ่งประสงค์ จะให้ดำเนินการในการส่งหมาย

ง. ข้อสนเทศเกี่ยวกับรูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลซึ่งภาคี ผู้ร้องขอประสงค์จะหาที่อยู่

จ. รายละเอียดของวิธีการในการซักถามและบันทึกคำเบิกความ และการให้ถ้อยคำ

ฉ. รายการคำถามที่จะให้ถามพยาน

ช. รายละเอียดของเอกสาร บันทึก หรือรายการพยานหลักฐานที่ต้องจัดทำให้ ตลอดจนรายละเอียดของบุคคลที่สมควรให้สอบถามเพื่อการดำเนินการดังกล่าว และในขอบเขตที่มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แบบที่ใช้ในการคัดลอกและยืนยันความถูกต้องแท้จริง

ซ. คำแถลงว่าการเบิกความเป็นพยานหรือการให้ถ้อยคำดังกล่าวประสงค์จะให้มีการสอบสวนหรือปฎิญาณหรือไม่

ฅ. รายละเอียดของทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอ รวมถึงลักษณะและที่อยู่ และ

ญ. คำสั่งศาลที่เกี่ยวกับความช่วยเหลือที่ร้องขอ และคำแถลงว่าคำสั่งนั้นถึงที่สุดแล้ว

๓. คำร้องขอ เอกสารสนับสนุนและการติดต่อใด ๆ ที่ดำเนินการตามสนธิสัญญานี้จะต้องกระทำเป็นภาษาอังกฤษ และในกรณีจำเป็น ให้แนบคำแปลเป็นภาษาของภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือภาษาอื่นที่ภาคีผู้รับคำร้องขอยอมรับไปด้วย

๔. ในกรณีที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่า ข้อเสนอเขตที่มีในคำร้องขอไม่พอที่จะให้ดำเนินการตามคำร้องขอได้ ภาคีผู้รับคำร้องขออาจขอข้อเสนอเขตเพิ่มเติมได้ ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องให้ข้อเสนอเขตเช่นว่านั้นเพิ่มเติมตามที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็นในการดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ ๗

การดำเนินการตามคำร้องขอ

๑. คำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องดำเนินการโดยทันทีตามวิธีการที่กำหนดโดยกฎหมายและวิธปฏิบัติของภาคีผู้รับคำร้องขอภายใต้บังคับกฎหมายและวิธปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการตามคำร้องขอตามวิธีการที่ภาคีผู้ร้องขอกำหนด

๒. ในกรณีที่ได้รับการร้องขอ และภายใต้บังคับกฎหมายและวิธปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการตามที่จำเป็นแทนภาคี

ผู้ร้องขอในภาคีผู้รับการร้องขอ ในกระบวนการใด ๆ ทางอาญาตามคำร้องขอ ความช่วยเหลือ และจะต้องเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของภาคีผู้ร้องขอ อีกประการหนึ่งด้วย

๓. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องตอบสนองโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในกรณีที่ภาคีผู้ร้องขอประสงค์จะทราบเกี่ยวกับความคืบหน้าของการปฏิบัติ ตามคำร้องขอ

๔. ภาคีผู้รับคำร้องขออาจขอให้ภาคีผู้ร้องขอจัดส่งข้อสนเทศ ในแบบที่จำเป็นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามคำร้องขอได้หรือให้ดำเนินการ ที่จำเป็นภายใต้กฎหมายและวิธีปฏิบัติของภาคีผู้รับการร้องขอเพื่อให้บังเกิดผล ในการดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ ๘

ข้อจำกัดการใช้พยานหลักฐานที่ได้มาจากการช่วยเหลือ

๑. ในกรณีที่ไม่ได้รับความยินยอมจากภาคีผู้รับคำร้องขอ และ ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็น ภาคีผู้ร้องขอจะต้องไม่ใช่หรือเปิดเผยหรือโอนไป ซึ่งข้อสนเทศหรือพยานหลักฐาน ที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจัดทำให้ เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในคำร้องขอ

๒. โดยไม่คำนึงถึงวรรค ๑ ในกรณีที่ได้มีการแก้ไขข้อกล่าวหา เมื่อได้รับความยินยอมจากภาคีผู้รับคำร้องขอ ภาคีผู้ร้องขออาจใช้ข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐานที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจัดทำให้ทราบเท่าที่ความผิดที่ถูกกล่าวหา เป็นความผิดที่สามารถให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามสนธิสัญญานี้ได้ และเป็นความผิดที่เป็นมูลของการทำคำร้องขอ

ข้อ ๙ การรักษาความลับ

๑. ภายใต้บังคับของกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการตามสมควรที่จะรักษาความลับของคำร้องขอความช่วยเหลือ เนื้อหา และเอกสารสนับสนุนคำร้องขอความช่วยเหลือ ข้อเท็จจริงในการอนุญาตให้ความช่วยเหลือ และการดำเนินการที่ได้ทำไปตามคำร้องขอ ถ้าการปฏิบัติตามคำร้องขอไม่สามารถดำเนินการได้โดยไม่ฝ่าฝืนข้อกำหนดเรื่องความลับ ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งภาคีผู้ร้องขอในกรณีดังกล่าว ซึ่งภาคีผู้ร้องขอจะต้องตัดสินใจว่าจะให้ปฏิบัติตามคำร้องขอหรือไม่

๒. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องใช้มาตรการตามสมควรที่จะ

ก. รักษาข้อสนเทศและพยานหลักฐานที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจัดทำไว้ให้เป็นความลับ เว้นแต่ภายในขอบเขตที่จำเป็นต้องใช้พยานหลักฐาน และข้อสนเทศนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในคำร้องขอ และ

ข. ทำให้มั่นใจว่าข้อสนเทศและพยานหลักฐานจะได้รับการป้องกันการสูญหายและการเข้าถึง การใช้ การดัดแปลง การเปิดเผย หรือการใช้ในทางที่ผิดโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐ การได้มาซึ่งการให้ถ้อยคำโดยสมัครใจ

ในกรณีที่คำร้องขอได้ทำขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งการให้ถ้อยคำของบุคคล เพื่อความมุ่งหมายในทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอ ภาคีผู้รับคำร้องขอจะพยายามให้ได้มาซึ่งถ้อยคำดังกล่าวด้วยความยินยอมของบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ

ข้อ ๑๑ การได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการให้ได้พยานหลักฐานรวมถึงคำเบิกความภายใต้การสาบาน หรือปฏิญาณ เอกสารหรือบันทึกที่ได้จัดทำขึ้นหรือที่ได้มาจากบรรดาพยานตามวัตถุประสงค์ในเรื่องทางอาญาเพื่อส่งให้ภาคีผู้ร้องขอ

๒. ภายใต้บังคับกฎหมายภายในของภาคีผู้รับคำร้องขอในกรณีที่จะต้องได้คำเบิกความภายใต้การสาบานหรือปฏิญาณมาตามข้อนี้ บรรดาคู่ความในกระบวนการทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอ หรือบรรดาผู้แทนของคู่ความดังกล่าว อาจมาศาล และถามบุคคลที่เบิกความนั้นได้

๓. ความในข้อนี้จะไม่มีการตีความที่ขัดขวางการเชื่อมต่อสัญญาณสดทางวีดิทัศน์ หรือโทรทัศน์ หรือการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ตามสมควร อันสอดคล้องกับกฎหมายและวิธีปฏิบัติของภาคีผู้รับคำร้องขอ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการตามข้อนี้ หากเป็นการสะดวกเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะทำเช่นนั้น

ข้อ ๑๒ สิทธิที่จะปฏิเสธการให้พยานหลักฐาน

๑. บุคคลซึ่งภาคีผู้ร้องขอประสงค์ให้เบิกความภายใต้การสาบาน หรือการปฏิญาณหรือให้ส่งเอกสาร บันทึก หรือพยานหลักฐานอื่นตามข้อ ๑๑ ของสนธิสัญญานี้ในภาคีผู้รับคำร้องขอตามคำร้องขอความช่วยเหลือ อาจปฏิเสธไม่กระทำการดังกล่าวถ้า

ก. กฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขออนุญาตหรือกำหนดให้บุคคลดังกล่าวปฏิเสธการกระทำการนั้นในพฤติการณ์ทำนองเดียวกันในกระบวนการพิจารณาคดีที่ริเริ่มในภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ

ข. กฎหมายของภาคีผู้ร้องขออนุญาตหรือกำหนดให้บุคคลดังกล่าวปฏิเสธการกระทำการนั้นในพฤติการณ์ทำนองเดียวกันในกระบวนการพิจารณาคดีที่ริเริ่มในภาคีผู้ร้องขอ

๒. ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวอ้างว่ามีสิทธิที่จะปฏิเสธการเบิกความภายใต้การสาบาน หรือปฏิญาณ หรือส่งเอกสาร บันทึก หรือพยานหลักฐานอื่นตามข้อ ๑๑ ของสนธิสัญญานี้ตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอถ้าได้รับการร้องขอภาคีผู้ร้องขอจะต้องจัดหาให้ซึ่งใบรับรองว่าสิทธินั้นมีอยู่จริงหรือไม่

ข้อ ๑๓

การจัดหาให้ซึ่งเอกสารและบันทึกอื่น ๆ ที่ประชาชนใช้ประโยชน์ได้

๑. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องจัดหาให้ซึ่งสำเนาของเอกสารหรือบันทึกที่ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ที่อยู่ในความครอบครองของส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐแก่ภาคีผู้ร้องขอ

๒. ภายใต้บังคับกฎหมายและวิธีปฏิบัติภายในภาคีผู้รับคำร้องขออาจจัดหาให้ซึ่งสำเนาของเอกสารหรือบันทึกใด ๆ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีใช่เอกสารหรือบันทึกที่ประชาชนใช้ประโยชน์ ได้แก่ ภาคีผู้ร้องขอ ภาคีผู้รับคำร้องขออาจใช้ดุลพินิจปฏิเสธคำร้องขอตามวรรคนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๑๔

การปรากฏตัวของบุคคลในภาคีผู้ร้องขอ

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายและวิธีปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขออาจช่วยดำเนินการให้บุคคลเข้าไปในภาคีผู้ร้องขอโดยความยินยอมของบุคคลดังกล่าว

ก. เพื่อช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอ หรือ

ข. เพื่อปรากฏตัวในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมิได้เป็นผู้ที่ถูกกล่าวหา

๒. ในกรณีเป็นที่พอใจว่าการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยของบุคคลดังกล่าวในภาคีผู้ร้องขอจะเป็นที่น่าพอใจ ภาคีผู้รับคำร้องขอจะเชื่อเชิญบุคคลไปให้การหรือส่งพยานหลักฐานหรือให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอโดยแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบเรื่องค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนใด ๆ ด้วย

๓. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งการตอบรับของบุคคลดังกล่าวให้ภาคีผู้ร้องขอทราบทันทีและในกรณีที่บุคคลดังกล่าวยินยอม จะต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อให้ความสะดวกในการที่บุคคลดังกล่าวไปปรากฏตัวในภาคีผู้ร้องขอ

๔. ความในข้อนี้จะไม่มีการณีใดที่ขัดขวางการเชื่อมต่อสัญญาณสดทางวิทยุทัศน์ หรือโทรทัศน์ หรือการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ตามสมควร อันสอดคล้องกับกฎหมายและวิธีปฏิบัติของภาคีผู้รับคำร้องขอหากเป็นการสะดวกที่จะดำเนินการเช่นนั้นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๑๕

การปรากฏตัวของบุคคลที่ถูกคุมขังในภาคีผู้ร้องขอ

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายและวิธีปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขออาจอนุญาตให้อोनตัวบุคคลผู้ถูกคุมขังตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอไปยังภาคีผู้ร้องขอชั่วคราว โดยความยินยอมของบุคคลนั้นเพื่อให้ถ้อยคำเป็นพยานหลักฐาน หรือช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวน

๒. โดยที่บุคคลผู้ถูกโอนตัวดังกล่าวจะต้องถูกคุมขังตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอภาคีผู้ร้องขอจะต้องคุมขังบุคคลนั้นและจะส่งตัวบุคคลที่ถูกคุมขังนั้นคืนภาคีผู้รับคำร้องขอเมื่อดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ขอโอนตัวไปเสร็จสิ้นแล้ว หรือในเวลาก่อนนั้นเมื่อไม่ประสงค์ให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในภาคีผู้ร้องขออีกต่อไป

๓. ในกรณีที่ภาคีผู้รับคำร้องขอแจ้งภาคีผู้ร้องขอว่าไม่ประสงค์ให้บุคคลผู้ถูกโอนตัวถูกคุมขังต่อไป ภาคีผู้ร้องขอจะต้องปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวและบุคคลดังกล่าวจะต้องได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคคลตามข้อ ๑๔ ของสนธิสัญญานี้

๔. ภาคิผู้ร้องขอจะต้องไม้ขอให้ภาคิผู้รับคำร้องขอริเริ่ม กระบวนพิจารณาส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อส่งบุคคลผู้ถูกโอนตัวกลับคืน

๕. ระยะเวลาระหว่างที่บุคคลดังกล่าวถูกคุมขังในภาคิผู้ร้องขอ จะต้องนับให้เป็นระยะเวลาของการจำคุกหรือคุมขังในภาคิผู้รับคำร้องขอด้วย

๖. การโอนตัวบุคคลผู้ถูกคุมขังตามข้อนี้จะไม่เกิดขึ้น ถ้าภาคิผู้ร้องขอไม่ให้คำยืนยันว่า

ก. จะรับภาระและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งสินอันเกิดจากการโอนตัวผู้ถูกคุมขัง

ข. จะคุมขังบุคคลดังกล่าวตามกฎหมายตลอดระยะเวลาการโอนตัว และ

ค. จะส่งตัวบุคคลดังกล่าวคืนภาคิผู้รับคำร้องขอทันที เมื่อบุคคลดังกล่าวได้ไปปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือศาลในภาคิผู้ร้องขอ และได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ให้มีการโอนตัวเสร็จสิ้นแล้ว

๗. ความในข้อนี้จะไม่มีการณีใดที่ขัดขวางการเชื่อมต่อสัญญาณสดทางวีดิทัศน์ หรือโทรทัศน์ หรือการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ตามสมควรอันสอดคล้องกับกฎหมายและวิธิปฏิบัติของภาคิผู้รับคำร้องขอหากเป็นการสะดวกที่จะดำเนินการเช่นนั้นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๑๖

หลักประกัน

๑. ภายใต้บังคับวรรค ๒ ในกรณีทีบุคคลปรากฏตัวในภาคิผู้ร้องขอตามคำร้องขอในข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ ของสนธิสัญญาี้

ก. บุคคลดังกล่าวจะต้องไม่ถูกคุมขัง ฟ้องร้อง ลงโทษหรือจำกัดเสรีภาพด้วยวิธิอื่นใดในภาคิผู้ร้องขออันเกี่ยวกับการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำหรือการลงโทษในความผิดใด ๆ ต่อกฎหมายของภาคิผู้ร้องขอซึ่งมีการกล่าวหาว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำผิดก่อนออกจากภาคิผู้รับคำร้องขอ

ข. บุคคลดังกล่าวจะต้องไม่ถูกบังคับให้เปิดเผยเป็นพยานในเรื่องทางอาญาใด ๆ โดยไม่ได้รับความยินยอม นอกจากในเรื่องทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอ หรือ

ค. บุคคลดังกล่าวจะต้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของคดีแพ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำใด ที่มีการกล่าวหาว่าได้เกิดขึ้นก่อนที่บุคคลนั้นได้ออกจากภาคีผู้รับคำร้องขอ

๒. ความในวรรค ๑ จะหยุดการใช้บังคับถ้าบุคคลดังกล่าวซึ่งมีอิสระและสามารถที่จะเดินทางออกจากภาคีผู้ร้องขอได้ ไม่ออกไปจากภาคีผู้ร้องขอภายในระยะเวลา ๑๕ วันติดต่อกัน ภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเป็นทางการ หรือได้รับแจ้งว่าบุคคลดังกล่าวไม่จำเป็นต้องอยู่ในภาคีผู้ร้องขอต่อไป หรือเมื่อบุคคลดังกล่าวซึ่งออกไปจากภาคีผู้ร้องขอแล้วได้กลับเข้ามาในภาคีผู้ร้องขออีกโดยสมัครใจ

๓. บุคคลซึ่งปรากฏตัวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือศาลในภาคีผู้ร้องขอตามคำร้องขอในข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ ของสนธิสัญญานี้ จะต้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของการฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการให้การเป็นพยานดังกล่าว เว้นแต่บุคคลนั้นอยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาล และการเปิดเผยความเท็จ

๔. บุคคลซึ่งไม่ยินยอมไปปรากฏตัวในภาคีผู้ร้องขอตามคำร้องขอในข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ ของสนธิสัญญานี้ จะต้องไม่ถูกลงโทษหรือมีความรับผิดชอบใด ๆ หรือได้รับผลร้ายตามกฎหมายในประการอื่น โดยเหตุเพียงการปฏิเสธหรือไม่ยินยอมดังกล่าว โดยไม่คำนึงถึงว่าคำร้องขอจะกำหนดให้ต้องถูกลงโทษหรือมีความรับผิดชอบหรือได้รับผลร้ายดังกล่าว

ข้อ ๑๗

การเดินทางผ่านของบุคคลซึ่งถูกคุมขัง

๑. ภายใต้อำนาจกฎหมายและวิธีปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขออาจอนุญาตให้บุคคล ซึ่งถูกคุมขังโดยภาคีผู้ร้องขอหรือรัฐที่สาม และซึ่งภาคีผู้ร้องขอได้ร้องขอให้ไปปรากฏตัวในภาคีผู้ร้องขอในเรื่องทางอาญา เดินทางผ่านดินแดนของภาคีผู้รับคำร้องขอได้

๒. ในกรณีที่เครื่องบิน เรือ หรือรถไฟ ซึ่งบุคคลดังกล่าวโดยสารมาได้ลงจอด แวะรับ หรือหยุดในภาคีผู้รับคำร้องขอ ผู้อารักขาหรือเจ้าหน้าที่ผู้คุ้มกันของภาคีผู้ร้องขอ หรือถ้าได้รับความยินยอมจากรัฐที่สามซึ่งช่วยเหลือภาคีผู้ร้องขอให้ได้รับความสะดวกในการโอนตัวบุคคลดังกล่าว จะต้องรับผิดชอบในการคุมขังบุคคลซึ่งเดินทางมาดังกล่าวต่อไปขณะเดินทางผ่านภาคีผู้รับคำร้องขอ ถ้าไม่มีการตกลงเป็นอย่างอื่นโดยภาคีผู้รับคำร้องขอ

๓. ในกรณีที่ภาคีผู้รับคำร้องขอยินยอมและไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อวรรค ๒ บุคคลซึ่งเดินทางมาดังกล่าวอาจถูกคุมขังไว้โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีผู้รับคำร้องขอชั่วคราว จนกว่าจะเดินทางต่อไป

๔. ในกรณีที่บุคคลถูกคุมขังในภาคีผู้รับคำร้องขอระหว่างเดินทางผ่านและบุคคลดังกล่าวไม่ได้เดินทางต่อไปภายในเวลาอันสมควร ภาคีผู้รับคำร้องขออาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวเดินทางภายใต้การคุมขังต่อไปยังรัฐที่บุคคลดังกล่าวเดินทางมาในตอนแรก

๕. ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นที่ภาคีผู้รับคำร้องขอรับผิดชอบใช้จ่ายไปเกี่ยวกับวรรค ๓ และวรรค ๔ ภาคีผู้ร้องขอจะต้องใช้คืน

ข้อ ๑๘ การค้นและยึด

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอให้ค้น ยึด และส่งเอกสาร บันทึก หรือรายการใดไปยังภาคีผู้ร้องขอ ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เอกสาร บันทึก หรือรายการดังกล่าวเกี่ยวกับเรื่องในทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอ

๒. ภาคีผู้ร้องขอจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ภาคีผู้รับคำร้องขอกำหนดเกี่ยวกับเอกสาร บันทึก หรือรายการใดที่ยึดได้ที่ภาคีผู้รับคำร้องขอส่งไปให้ในกรณีที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันเอกสาร บันทึก หรือรายการที่ส่งไปให้นั้น

๓. ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งภาคิผู้ร้องขอให้ทราบโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ถึงผลของการคั่นสถานที่และพฤติการณ์ของการยึดและการเก็บรักษา ต่อมาซึ่งเอกสาร บันทึก หรือรายการใด ๆ ที่ยึดไว้

ข้อ ๑๙

การส่งพยานหลักฐานคั่น

๑. ภาคิผู้ร้องขอจะต้องคั่นเอกสาร บันทึก หรือรายการใด ๆ ที่ภาคิผู้รับคำร้องขอได้จัดทำให้ตามสนธิสัญญานี้แก่ภาคิผู้รับคำร้องขอ เมื่อเสร็จการดำเนินการในเรื่องทางอาญาอันเกี่ยวกับคำร้องขอความช่วยเหลือแล้ว

๒. แม้จะมีกำหนดไว้ในวรรค ๑ แล้วก็ตาม ภาคิผู้ร้องขอจะต้องส่งคั่นเอกสาร บันทึก หรือรายการใด ๆ ที่ภาคิผู้รับคำร้องขอจัดทำให้แก่ภาคิผู้ร้องขอตามคำร้องขอตามสนธิสัญญานี้ให้แก่ภาคิผู้รับคำร้องขอไปชั่วคราวไม่ว่าในเวลาใดก็ตาม เมื่อได้รับการร้องขอในกรณีที่เป็นความจำเป็นเกี่ยวกับเรื่องทางอาญาในภาคิผู้รับคำร้องขอ

ข้อ ๒๐

การคั่นหาที่อยู่หรือการระบุตัวบุคคล

ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อสืบให้รู้แน่ชัดถึงที่อยู่หรือรูปพรรณของบุคคลที่ระบุไว้ในคำร้องขอ และซึ่งมีเหตุผลเชื่อได้ว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในดินแดนของภาคิผู้รับคำร้องขอ

ข้อ ๒๑ การส่งเอกสาร

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุด เพื่อส่งเอกสารที่เกี่ยวกับเรื่องทางอาญา ซึ่งศาลในภาคีผู้ร้องขอออกคำสั่งให้ส่ง

๒. ภาคีผู้ร้องขอจะต้องส่งคำร้องขอเพื่อให้จัดส่งเอกสาร ซึ่งกำหนดให้มีการตอบรับหรือปรากฏตัวในภาคีผู้ร้องขอ ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ก่อนกำหนดการตอบรับหรือการปรากฏตัวดังกล่าว

๓. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องส่งคืนใบแจ้งผลการส่งเอกสารตามแบบที่บรรดาภาคีที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด

๔. เพื่อวัตถุประสงค์ในวรรค ๓ ถ้อยคำ “แจ้งผลการส่งเอกสาร” รวมถึงข้อสนเทศในรูปของคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรว่าได้ส่งเอกสารเมื่อไรอย่างไร ถ้าเป็นไปได้ ใบรับที่บุคคลผู้รับเอกสารลงชื่อและถ้าเจ้าพนักงานผู้ส่งเอกสารไม่สามารถส่งเอกสารให้ผู้รับได้ก็ให้ระบุข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ส่งเอกสารให้ไม่ได้ไว้ด้วย

ข้อ ๒๒ ความช่วยเหลือในการดำเนินการริบทรัพย์สิน

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องพยายามหาแหล่งที่อยู่ ติดตาม ยึด อาศัย ริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด และที่เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดซึ่งภาคีผู้รับคำร้องขอสามารถให้ความช่วยเหลือได้ หากภาคีผู้ร้องขอจัดหาข้อสนเทศทั้งหมดที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็นให้

๒. ในกรณีที่ภาคีผู้ร้องขอทำคำร้องขอตามวรรค ๑ คำร้องขอนั้น จะต้องประกอบด้วยต้นฉบับหรือสำเนาที่ถูกต้องแท้จริงของคำสั่งหรือคำพิพากษา

๓. คำร้องขอความช่วยเหลือตามข้อนี้จะทำขึ้นได้ต่อเมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาที่ออกภายหลังที่สนธิสัญญานี้มีผลใช้บังคับแล้ว

๔. ภายใต้บังคับกฎหมายภายในของภาคีผู้รับคำร้องขอ ทรัพย์สินที่ริบตามข้อนี้อาจตกเป็นของภาคีผู้ร้องขอ ถ้าไม่มีข้อตกลงเป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะราย

๕. ภายใต้บังคับกฎหมายภายในและตามข้อตกลงที่อาจมี ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องโอนส่วนแบ่งของทรัพย์สินที่ได้คืนมาให้แก่ภาคีผู้ร้องขอ หลังจากภาคีผู้รับคำร้องขอได้หักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ในการบังคับตามคำสั่งริบทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๒๓

ความสอดคล้องกับข้อตกลงอื่น

ในสนธิสัญญานี้ จะไม่มีกรณีใดที่จะขัดขวางบรรดาภาคีจากการให้ความช่วยเหลือแก่กันและกันตามสนธิสัญญา ข้อตกลงอื่นหรือบทบัญญัติของกฎหมายของภาคีเหล่านั้น

ข้อ ๒๔

การรับรองและการยืนยันความถูกต้องแท้จริง

๑. เมื่อได้รับคำร้องขอ ภาคีแต่ละภาคีจะต้องรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารหรือวัตถุอื่นที่ส่งไปให้ภาคีผู้ร้องขอตามสนธิสัญญานี้

๒. จะถือว่าเอกสารได้รับการรับรองความถูกต้องแท้จริงตามที่กำหนดไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ถ้า

ก. เอกสารนั้นถูกลงนามหรือรับรองความถูกต้องโดยผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่ในภาคีหรือของภาคีที่ส่งเอกสารตามที่กฎหมายของภาคีนั้นได้ให้อำนาจไว้โดยชอบ และ

ข. กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. เอกสารนั้นได้รับการยืนยันความถูกต้องแท้จริงด้วยคำสาบานหรือปฏิญาณโดยพยานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของภาคีดังกล่าว หรือ

๒. เอกสารนั้นได้มีการประทับตราของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของภาคีนั้น หรือรัฐมนตรี หรือกรม หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของภาคีนั้น

๓. ไม่มีกรณีใดในข้อนี้ที่จะขัดขวางการพิสูจน์ในเรื่องใดหรือการรับเอกสารใดไว้เป็นพยานหลักฐานตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอ

๔. ภายใต้บังคับกฎหมายในของภาคีแต่ละภาคี

ก. เอกสารที่ลงนามด้วยลายมือชื่อดิจิทัล หรืออิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายของภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องมีผลผูกพันตามกฎหมายเช่นเดียวกับเอกสารที่ลงลายมือชื่อ หรือลายพิมพ์นิ้วมือ หรือเครื่องหมายอื่นใด และ

ข. ลายมือชื่อดิจิทัล หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่ลงไว้ตามกฎหมายของภาคีที่เกี่ยวข้อง จะต้องถือว่าเป็นลายมือชื่อที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย

ข้อ ๒๕

ค่าใช้จ่าย

๑. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายปกติทั้งสิ้นในการปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือ เว้นแต่ภาคีผู้ร้องขอจะรับผิดชอบดังต่อไปนี้

ก. ค่าจ้างนายความที่ภาคีผู้ร้องขอ ร้องขอให้จ้าง

ข. ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายของพยานผู้เชี่ยวชาญ

ค. ค่าใช้จ่ายในการแปลและการถอดความคำแปล

ง. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำบุคคลใดไปยัง หรือไปจากดินแดนของภาคีผู้รับคำร้องขอ และค่าธรรมเนียม ค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องขณะที่บุคคลนั้นอยู่ในภาคีผู้ร้องขอตามคำร้องขอในข้อ ๑๔ หรือ ข้อ ๑๕ ของสนธิสัญญาฯ และ

จ. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำผู้อารักขาหรือเจ้าหน้าที่ผู้คุ้มกันไปด้วย

๒. ถ้าบรรดาภาคีมิได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น ภาคีผู้ร้องขอจะต้องจ่ายคืนค่าใช้จ่ายให้แก่ภาคีผู้รับคำร้องขอ ดังนี้ ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการเชื่อมต่อสัญญาณสดทางวิทยุทัศน์ หรือโทรทัศน์ หรือเครื่องมือการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ตามสมควร ค่าตอบแทนล่ามที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจัดหาให้ และค่าป่วยการพยาน ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการเดินทางของพยานในภาคีผู้รับคำร้องขอ

๓. ถ้าในระหว่างการปฏิบัติตามคำร้องขอเป็นที่ปรากฏชัดว่ามีค่าใช้จ่ายในลักษณะพิเศษหรือสำคัญในการปฏิบัติตามคำร้องขอให้เสร็จไป บรรดาภาคีจะต้องปรึกษาเพื่อตัดสินใจเรื่องข้อกำหนด และเงื่อนไข ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติตามคำร้องขอมีประสิทธิภาพหรือดำเนินการต่อไปได้

ข้อ ๒๖

การปรึกษาหารือ

๑. ผู้ประสานงานกลางของบรรดาภาคีจะต้องหารือกันเพื่อส่งเสริมการใช้สนธิสัญญานี้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดตามที่ตกลงร่วมกันเป็นครั้งคราว

๒. บรรดาภาคีอาจพัฒนามาตรการในทางปฏิบัติที่อาจมีความจำเป็นเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติตามสนธิสัญญานี้ให้บรรลุผล

ข้อ ๒๗ การแก้ไข

๑. สนธิสัญญานี้อาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมในเวลาใด ๆ โดยความยินยอมร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรของบรรดาภาคี การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวจะมีผลบังคับในวันที่บรรดาภาคีได้ตกลงร่วมกัน และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสนธิสัญญานี้

๒. การแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ จะไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีที่เกิดขึ้นหรือมีพื้นฐานมาจากสนธิสัญญานี้ก่อนหรือในวันที่การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นมีผลบังคับ

ข้อ ๒๘ การระงับข้อพิพาท

ความแตกต่างหรือความขัดแย้งใด ๆ ระหว่างบรรดาภาคีที่เกิดขึ้นจากการตีความ หรือการอนุวัติการตามข้อบทของสนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการจัดการอย่างฉันทมิตรโดยการปรึกษาหารือ หรือเจรจาระหว่างบรรดาภาคี โดยวิถีทางการทูต หรือทางสันติวิธีอื่นใดเพื่อระงับข้อพิพาทตามที่ตกลงกันระหว่างบรรดาภาคี

ข้อ ๒๙ ข้อสงวน

สนธิสัญญานี้จะไม่อยู่ภายใต้บังคับข้อสงวนใด ๆ

ข้อ ๓๐

การลงนาม การให้สัตยาบัน การภาคยานุวัติ การเก็บรักษาและการลงทะเบียน

๑. สนธิสัญญานี้จะต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบหรือการภาคยานุวัติตามวิธีการตามรัฐธรรมนูญของภาคีผู้ลงนาม
๒. รัฐใดอาจภาคยานุวัติสนธิสัญญานี้เมื่อบรรดาภาคีเดิมเห็นชอบด้วย
๓. สัตยาบันสาร สารยอมรับ สารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารจะต้องมอบให้กับรัฐบาลมาเลเซียซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นภาคีผู้เก็บรักษาสนธิสัญญา
๔. ภาคีผู้เก็บรักษาสนธิสัญญาจะต้องแจ้งรัฐอื่นซึ่งเป็นภาคีของสนธิสัญญานี้เกี่ยวกับการมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร
๕. ภาคีผู้เก็บรักษาสนธิสัญญานี้จะต้องลงทะเบียนสนธิสัญญานี้ตามข้อ ๑๐๒ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

ข้อ ๓๑

การมีผลใช้บังคับ การใช้บังคับและการบอกเลิก

๑. สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับกับแต่ละภาคีผู้ให้สัตยาบัน การยอมรับ ความเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติสนธิสัญญาในวันมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร
๒. สนธิสัญญานี้จะใช้บังคับกับบรรดาคำร้องขอที่เสนอภายหลังวันมีผลใช้บังคับสำหรับภาคีทั้งสองที่เกี่ยวข้องไม่ว่าการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำที่เป็นความผิดจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันนั้น

รัฐบาลสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว

ดร. Hamid Awaludin
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกฎหมาย
และสิทธิมนุษยชน

Kham Ouane Boupha
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

รัฐบาลมาเลเซีย

รัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

Tan Sri Abdul Gani Patail
อัยการสูงสุด

Macabangkit Lanto
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม

รัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์

รัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

Chan Sek Keong
อัยการสูงสุด

Le The Tiem
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ความปลอดภัยสาธารณะ

และสืบเนื่องจากฉันทามติของประเทศผู้ลงนามสนธิสัญญาฯ ว่า สหภาพพม่า และราชอาณาจักรไทยควรลงนามและให้สัตยาบันสนธิสัญญาฯ ในฐานะภาคีผู้ร่วมในการจัดทำสนธิสัญญาฯ มาตั้งแต่แรก ผู้ลงนามทำยนี้โดยได้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลของตนอย่างถูกต้อง จึงได้ลงนามสนธิสัญญาฯ นี้ไว้

ลงนาม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ วันที่ ๑๗ เดือนมกราคม ค.ศ. ๒๐๐๖

รัฐบาลสหภาพพม่า

รัฐบาลราชอาณาจักรไทย

U Myint Aung
เอกอัครราชทูตสหภาพพม่า
ประจำประเทศมาเลเซีย

พชร ยุติธรรมดำรง
อัยการสูงสุด